
Oktober 2019

Redegørelse om behandling af klagesager fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring 2018

Ankestyrelsen

ANKESTYRELSEN

Telefon: 33 41 12 00 mandag til fredag klokken 9-15

Postadresse: Ankestyrelsen, 7998 statsservice

Mailadresse: ast@ast.dk

Hjemmeside: www.ast.dk

ISBN nr.: 978-87-7811-374-0

Indholdsfortegnelse

FORORD	4
SAMMENFATNING	6
Tal og tendenser på de udvalgte sagsområder	7
ÅRSAGER TIL, AT AFGØRELSER IKKE STADFÆSTES	12
Inden klagen sendes til Ankestyrelsen	12
Rammerne for Ankestyrelsens behandling af sagen	13
Ankestyrelsens reaktionsmuligheder	14
Årsager til omgørelser	15
Særligt om ændrede afgørelser	16
Særligt om hjemviste sager	16
NØGLETAL OM INDKOMNE OG AFGJORTE SAGER	18
Indkomne sager	18
Afgjorte sager	19
Udfaldet af afgjorte sager	20
Samlet oversigt over årsager til ændringer og hjemvisninger	21
Ændrede afgørelser	22
Hjemviste sager	24
AFGØRELSER OM ANERKENDELSE AF EN ARBEJDSSKADE	26
Ulykker	26
Erhvervssygdomme	34
AFGØRELSER OM UDMÅLING AF YDELSER EFTER LOVEN	45
Varigt mén	45
Tab af erhvervsevne	54
BILAG 1 PRINCIPAFGØRELSER FOR 2018 PÅ ARBEJDSSKADEOMRÅDET	64

KAPITEL 1

Forord

Ankestyrelsen behandler klagesager fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om arbejdsskader.

Siden 2016 har Ankestyrelsen været forpligtet til at udarbejde en årlig redegørelse om sagsbehandlingen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på baggrund af de sager, der indbringes for Ankestyrelsen i løbet af året¹. Denne redegørelse handler om Ankestyrelsens behandling af klagesager fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i 2018.

Redegørelsen skal indeholde statistik over de indbragte sager og angive årsagerne til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser ikke stadfæstes. Det fremgår af Lov om selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring § 16.

§

§ 16. Ankestyrelsen skal en gang årligt udarbejde en redegørelse til beskæftigelsesministeren om sagsbehandlingen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på baggrund af de sager, der indbringes for Ankestyrelsen. Redegørelsen skal indeholde statistik over de indbragte sager og angive årsagerne til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser ikke stadfæstes.

Kilde: Lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (LOV nr. 394 af 02/05/2016).

Redegørelsen skal også indeholde en beskrivelse af de tendenser m.v., der tegner sig som følge af den gennemgæede sagsbehandling.² Formålet med redegørelsen er at vise et overordnet billede af de tendenser, der kan udledes på baggrund af statistikken i 2018.

Redegørelsens datagrundlag er baseret på udtræk i Ankestyrelsens journalsystem suppleret med udtræk fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.³

¹ Redegørelsen for 2016 var begrænset til perioden fra 1. juli 2016, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring blev oprettet.

² Bemærkninger til § 16 i Forslag til Lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (LFF nr. 140, fremsat den 26. februar 2016).

³ Sagsbegrebet er forskelligt i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen. En afgørelse i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvor flere delspørgsmål er afgjort i samme sag, vil være opgjort som flere sager i Ankestyrelsen. Det er derfor ikke muligt at sammenligne data mellem instanserne i forholdet 1:1.

De overordnede tendenser er i redegørelsen suppleret med nogle vejledende eksempler.

De vejledende eksempler er baseret på en tilfældig udvælgelse af afgjorte sager.⁴

Redegørelsen offentliggøres elektronisk på Ankestyrelsens hjemmeside.

⁴ Sagerne er valgt ud fra deres endetal i Ankestyrelsens journalsystem, hvilket tildeles tilfældigt efter, hvornår sagerne er journaliseret.

KAPITEL 2

Sammenfatning

Denne redegørelse handler om Ankestyrelsens behandling af klagesager fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i 2018. Redegørelsen indeholder statistik over de indkomne og afgjorte sager på arbejdsskadeområdet.

FOKUSPUNKTER

Redegørelsen har sit primære fokus på de sagsområder, hvor antallet muliggør en mere kvalificeret vurdering af egentlige tendenser i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings sagsbehandling.

Redegørelsen har særlig fokus på de største sagsområder:

- Ulykker
- Erhvervssygdomme
- Varigt mén
- Tab af erhvervsevne.

I redegørelsen ses der på tal om:

- Indkomne sager
- Afgjorte sager
- Udfaldet af afgjorte sager
- Årsager til at afgørelser ikke stadfæstes.

NØGLETAL

Redegørelsen indeholder også de vigtigste tendenser, som Ankestyrelsen har set på de udvalgte sagsområder.

NØGLETAL I 2018

Indkomne sager:

- Ankestyrelsen modtog 11.416 klagesager, afgjort af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.
- De sagsområder, hvor Ankestyrelsen modtog flest klagesager, vedrørte varigt mén (31 procent), tab af erhvervsevne (22 procent), erhvervssygdomme (20 procent) og ulykker (18 procent).

Afgjorte sager:

Ankestyrelsen afsluttede 13.445 sager. 12.104 afgjorte sager indgår i redegørelsen.⁵

⁵ Sager om ulovbestemt genoptagelse, ophævelse, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket. Disse områder udgjorde tilsammen 685 afgørelser i 2018.

- 72 procent af de afgjorte sager blev stadfæstet, 20 procent blev ændret og 8 procent blev hjemvist.
- Til sammenligning afgjorde Ankestyrelsen 11.853 sager i 2017. 77 procent af afgørelserne blev stadfæstet, 17 procent blev ændret og 6 procent blev hjemvist.
- Omgørelsesprocenten har de seneste 6 år ligget i intervallet 23-28 procent.
- Af de 12.104 afgjorte sager, der indgår i redegørelsen, er 169 sager modtaget i 2016, 6.700 sager er modtaget i 2017, og 5.235 sager er modtaget i 2018.

Hovedparten af de afgjorte sager vedrørte varigt mén (29 procent), tab af erhvervsevne (22 procent), erhvervssygdomme (21 procent) og ulykker (20 procent).

Redegørelsens tilrettelæggelse muliggør en overordnet og generel sammenligning af resultaterne fra 2018 med 2017. En mere dybdegående analyse af udfaldet vil kræve en egentlig gennemgang af et antal sager og baseret på nogle yderligere målepunkter, end formen på denne redegørelse danner grundlag for.⁶

RESULTATER PÅ DE STØRSTE SAGSOMRÅDER

Nedenfor gennemgås resultaterne på de fire største sagsområder. De fremhævede tendenser ses i Ankestyrelsens registreringer om årsagen til ændringer og hjemvisninger (se kapitel 3). På de mest signifikante områder har vi trukket sager frem til eksemplificering af de konkrete forhold, der begrundet en omgørelse. Der er også inddraget eksempler på stadfæstelser (se kapitel 5 og 6). Det bemærkes, at de angivne procentsatser ikke nødvendigvis bliver 100 grundet reglerne for afrunding.

TAL OG TENDENSER PÅ DE UDVALGTE SAGSOMRÅDER

Den mest markante ændring i omgørelsesprocenten ses for sager om tab af erhvervsevne, hvor omgørelsesprocenten i 2017 var 27 procent og i 2018 34 procent. For sager om varigt mén var omgørelsesprocenten nærmest uændret, mens der for

⁶ Ved en praksisundersøgelse gennemgår Ankestyrelsen et udvalg af sager inden for et givent emne. Sagerne har ikke været påklaget til Ankestyrelsen. Undersøgelsestemaet er bygget op omkring særlige måleparametre. Ankestyrelsen forholder sig til, om praksis i de konkrete sager er i overensstemmelse med lovgivningen og Ankestyrelsens praksis, og peger på styrker og udfordringer i sagsbehandlingen. Der er dermed tale om en tilbundsående undersøgelse af hver af de udvalgte sager i undersøgelsen.

sager om ulykker og erhvervssygdomme var tale om mindre ændringer.

Samlet set skyldes ændringer oftest en anden juridisk eller lægelig vurdering. Hjemvisning skyldes i mere end halvdelen af sagerne et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag. Samme billede gjorde sig gældende i 2017.

Anerkendelse af ulykker

Indkomne og afgjorte sager

I 2018 modtog Ankestyrelsen 2.023 klagesager om ulykker. Ankestyrelsen afgjorde 2.427 sager om ulykker i 2018.

Tendenser

Redegørelsen viser, at Ankestyrelsen stadfæstede 74 procent og omgjorde 26 procent af sagerne om ulykker i 2018. 21 procent af afgørelserne blev ændret, og 5 procent blev hjemvist.

Til sammenligning var omgørelsesprocenten for sager om ulykker i 2017 på 23 procent. 18 procent af afgørelserne blev ændret og 5 procent af sagerne blev hjemvist. Omgørelsesprocenten var lidt højere i 2018 for ændrede afgørelser, mens andelen af hjemviste sager var uændret fra 2017 til 2018.

Ændringer

Størstedelen af ændrede afgørelser om ulykker skyldtes en anden lægelig eller juridisk vurdering af, om der var påvist årsagssammenhæng mellem hændelsen eller påvirkningen og personskaden.

I mange af de afgørelser, der blev ændret på baggrund af en anden lægelig vurdering, skyldtes ændringen en anden vurdering af, om en hændelse eller påvirkning var relevant til at forårsage personskaden.

Skete ændringen derimod som følge af en anden juridisk vurdering, skyldtes det i flere af afgørelserne en anden vurdering af, om der var dokumenteret symptomer i relevant tidsmæssig sammenhæng med hændelsen eller påvirkningen.

EN DEL SAGER MED MANGLEDE SAGSOPLYSNING

Hjemvisninger

I en overvejende del af de hjemviste sager var årsagen et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

Et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag skyldtes i hovedparten af sagerne, at der manglede lægelige oplysninger eller oplysninger fra tilskadekomne eller arbejdsgiver.

Anerkendelse af erhvervssygdomme

Indkomne og afgjorte sager

I 2018 modtog Ankestyrelsen 2.274 klagesager om erhvervssygdomme. Ankestyrelsen afgjorde 2.538 sager om erhvervssygdomme i 2018.

Tendenser

Redegørelsen viser, at Ankestyrelsen stadfæstede 88 procent og omgjorde 12 procent af sagerne om erhvervssygdomme i 2018. 7 procent af afgørelserne blev ændret, og 5 procent af sagerne blev hjemvist.

Til sammenligning var omgørelsesprocenten for sager om erhvervssygdomme i 2017 på 8 procent. 4 procent af afgørelserne blev ændret og 4 procent af sagerne blev hjemvist. Omgørelsesprocenten var lidt højere i 2018 for ændrede afgørelser, mens andelen af hjemviste sager næsten var uændret fra 2017 til 2018.

Ændringer

I mere end halvdelen af de ændrede afgørelser var årsagen en anden lægelig vurdering. Omkring en fjerdedel af de ændrede afgørelser om erhvervssygdomme blev ændret på grund af en anden juridisk vurdering.

Hjemvisninger

I en overvejende del af de hjemviste sager var årsagen et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag. En mindre del af de hjemviste sager skyldtes, at der var grundlag for at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget.

FLERE SAGER MED UKLARHED OM DIAGNOSE

Et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag skyldtes i en større andel af sagerne, at der ud fra en lægelig vurdering af sagens oplysninger var uklarhed om den tilskadekomnes diagnose. Der sås også en tendens til, at det var begrundet i, at den erhvervmæssige udsættelse ikke i tilstrækkelig grad var beskrevet.

I sagerne hvor hjemvisningen var med henblik på forelæggelse af sagen for Erhvervssygdomsudvalget, var de arbejdsmæssige belastninger af en sådan karakter, at arbejdet kunne være årsag til udviklingen af sygdommen.

Varige mén

Indkomne og afgjorte sager

I 2018 modtog Ankestyrelsen 3.550 klagesager om varigt mén. Ankestyrelsen afgjorde 3.491 sager om varigt mén i 2018.

ÆNDRINGER PÅ GRUND AF EN ANDEN LÆGELIG VURDERING

Tendenser

Redegørelsen viser, at Ankestyrelsen stadfæstede 62 procent og omgjorde 37 procent af sagerne om varigt mén i 2018. 28 procent af afgørelserne blev ændret, og 9 procent af sagerne blev hjemvist.

Til sammenligning var omgørelsesprocenten for sager om varigt mén i 2017 også på 37 procent. Andelen af ændringer og hjemvisninger var uændret fra 2017 til 2018.

Ændringer

Størstedelen af de ændrede afgørelser om varigt mén skyldtes en anden lægelig vurdering.

Mange af afgørelserne, som blev ændret på baggrund af en anden lægelig vurdering, skyldtes en anden vurdering af spørgsmålet om et eventuelt fradrag og størrelsen heraf.

Flere af afgørelserne, som blev ændret som følge af en anden juridisk vurdering, skyldtes en anden vurdering af méngraden ved et sammenfald mellem symptomerne i forskellige arbejds-skader.

Hjemvisninger

I en overvejende del af sagerne om varigt mén var en hjemvisning begrundet i et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

Ved mange af sagerne, som blev hjemvist på baggrund af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag, manglede der lægelige oplysninger om konkurrerende eller forudbestående lidelser.

I flere af sagerne om hjemvisning på baggrund af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag var årsagen, at der var uoverensstemmende oplysninger i sagen, som burde afklares nærmere, eller at tilstanden ikke var tilstrækkelig stationær på tidspunktet for de seneste lægelige oplysninger.

Tab af erhvervsevne

Indkomne sager og afgjorte sager

I 2018 modtog Ankestyrelsen 2.559 klagesager om tab af erhvervsevne. Ankestyrelsen afgjorde 2.676 sager om tab af erhvervsevne i 2018.

Tendenser

Redegørelsen viser, at Ankestyrelsen stadfæstede 67 procent og omgjorde 33 procent af sagerne om tab af erhvervsevne i 2018. 19 procent af afgørelserne blev ændret, og 13 procent af sagerne blev hjemvist.

ÆNDRINGER PÅ GRUND AF EN ANDEN JURIDISK VURDERING

Til sammenligning var omgørelsesprocenten for sager om tab af erhvervsevne i 2017 på 27 procent. 17 procent af afgørelserne blev ændret og 10 procent blev hjemvist. I afgørelserne om tab af erhvervsevne var der en relativ stor stigning i omgørelsesprocenten fra 2017 til 2018, mens andelen af ændrede og hjemviste sager fordelte sig forholdsvis ens i 2017 og 2018.

Ændringer

Størstedelen af de ændrede afgørelser om tab af erhvervsevne skyldtes, at Ankestyrelsen anlagde en anden juridisk vurdering og herunder vægtede skønselementerne anderledes for både det samlede tab af erhvervsevne og et eventuelt fradrag.

En mindre del af ændringerne skyldes en anden lægelig vurdering.

I flere tilfælde ændrede Ankestyrelsen afgørelsen om tab af erhvervsevne på baggrund af en ændret beregning af indtjeningsevne eller en ændring af årslønnen.

Hjemvisninger

Størstedelen af de hjemviste sager om tab af erhvervsevne skyldtes et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

Ved mange af sagerne, som blev hjemvist på baggrund af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag, manglede der oplysninger om indtjeningsevnen før og efter arbejdsskaden.

I flere af sagerne om hjemvisning på baggrund af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag var årsagen, at der i sagen manglede lægelige oplysninger om konkurrerende eller forudbestående lidelser.

Årsager til, at afgørelser ikke stadfæstes

Ankestyrelsen registrerer klagesagernes udfald, dvs. om en sag afvises, stadfæstes, ændres, hjemvises eller bliver ophævet. Ankestyrelsen registrerer desuden årsagen til, at en sag bliver ændret eller hjemvist. Redegørelsen udarbejdes på baggrund af disse registreringer.

Nedenfor gennemgås indledningsvist de skridt en påklaget afgørelse har gennemgået, inden den bliver til en klagesag i Ankestyrelsen. Dernæst præsenteres sagens gang i Ankestyrelsen og de reaktionsmuligheder, der er for at afgøre en sag. Årsagerne til, at sager ændres eller hjemvises, vil ligeledes blive gennemgået.

INDEN KLAGEN SENDES TIL ANKESTYRELSEN

GENVURDERING

Når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har afgjort en sag, har sagens parter fire uger til at klage over afgørelsen. Hvis en af parterne klager over afgørelsen, har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring pligt til efter loven at vurdere, om der er grundlag for at lave en *genvurdering*.⁷ En genvurdering indebærer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal tage stilling til, om parten kan få helt eller delvist medhold i klagen.

Adgangen til for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring at ændre en afgørelse i forbindelse med genvurderingen er begrænset til klager over:

- forkerte faktiske omstændigheder i afgørelsen (faktiske mangler), og/eller
- mangelfuld eller forkert anvendelse af regler i afgørelsen (retlige mangler).

Fejlen skal desuden have haft betydning for resultatet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan ikke ændre selve skønnet i en afgørelse i forbindelse med en genvurdering, hvis der ikke samtidig er henvist til en retlig eller faktisk fejl. En klage over skønnet i en afgørelse er en klage over, at den konkrete afvejning af sagens oplysninger har ført til afgørelsens resultat.

⁷ Arbejdsskadesikringsloven § 44, stk. 7-9.

Hvis klager ikke får helt eller delvist medhold i klagen, eller hvis begge parter klager, oversender Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelsen og klagen til Ankestyrelsen sammen med et oversendelsesbrev og/eller genvurderingen.

Får klager helt eller delvist medhold i sin klage, afgør Arbejdsmarkedets Erhvervssikring sagen på ny i form af en genvurderingsafgørelse. Hvis en sådan afgørelse påklages, sender Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelsen direkte til Ankestyrelsen. Det skyldes, at den samme afgørelse ikke kan genvurderes to gange.

Ankestyrelsen kan ikke behandle en klagesag, hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har taget stilling til spørgsmålet om genvurdering.

RAMMERNE FOR ANKESTYRELSENS BEHANDLING AF SAGEN

FULD PRØVELSE

Ankestyrelsen har fuld prøvelse. Det betyder, at styrelsen som klageinstans skal tage stilling til alle dele af underinstansens afgørelse, og herunder:

- efterprøve retlige spørgsmål (sagsbehandlingen, fortolkning, oplysningerne i sagen og det juridiske grundlag), og
- efterprøve skønnet i en afgørelse.

Ankestyrelsen påser i alle afgørelser, om almindelige forvaltningsretlige regler og principper er fulgt. Det er fx reglerne om partshøring, og om afgørelsen er tilstrækkeligt begrundet.

Ankestyrelsen skal desuden efterprøve, om sagen er tilstrækkeligt oplyst, og om de faktiske omstændigheder, som afgørelsen bygger på, er korrekte. Ankestyrelsen har mulighed for at forholde sig selvstændigt til de faktiske omstændigheder i sagen. Det gælder også rent sagkyndige vurderinger, der indgår i bedømmelsen af de faktiske omstændigheder.

Ankestyrelsen efterprøver og har adgang til at ændre skønnet i en afgørelse, selvom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har anvendt lovlige, saglige hensyn i forbindelse med skønsudøvelsen⁸. Det sker fx, når Ankestyrelsen har indhentet en sagkyndig vurdering fra en af styrelsens tilknyttede lægekonsulenter, som foretager en anden lægelig vurdering. Det kan også være, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har inddraget alle rele-

⁸ Arbejdsskadesikringsloven § 44, stk. 4, jf. retssikkerhedsloven kap. 9 samt §§ 68 og 70.

vante forhold, men Ankestyrelsen er uenig i vægtningen af de enkelte forhold.

En klager kan ikke begrænse Ankestyrelsens prøvelse af sagen. Udgangspunktet er, at klagetemaet danner rammen for prøvelsen, men Ankestyrelsen kan efter omstændighederne udvide prøvelsen til andet end det, der er klaget over. Ankestyrelsen har mulighed for at ændre afgørelsen til ugunst for klager.

AFGØRELSESNES UDFALD

ANKESTYRELSENS REAKTIONSMULIGHEDER

Ankestyrelsen kan afvise, stadfæste, ændre, hjemvise eller ophæve afgørelser, der er klaget over. Vi gennemgår reaktionsmulighederne nedenfor.

REAKTIONSMULIGHEDER

AFVISNING

En afvisning er en afgørelse, hvor Ankestyrelsen ved en prøvelse af de processuelle forudsætninger udtaler, at Ankestyrelsen ikke kan efterprøve sagen i realiteten. Ankestyrelsen kan afvise at behandle en sag, hvis klagen er modtaget efter klagefristens udløb, eller hvis klagen trækkes tilbage af den klagende part under behandlingen hos Ankestyrelsen, og klagen dermed bortfalder.

STADFÆSTELSE

En stadfæstelse er en afgørelse, hvor Ankestyrelsen bekræfter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings resultat i den påklagede afgørelse.

ÆNDRING

Ved en ændring ophæver Ankestyrelsen Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse og sætter sin egen afgørelse i stedet.

HJEMVISNING

Ved en hjemvisning ophæver Ankestyrelsen Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, og det overlades til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring at træffe en ny afgørelse i sagen. En hjemvisning betyder en underkendelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse.

OPHÆVELSE

Ved en ophævelse er der som hovedregel tale om en retsvirkning af en anden afgørelse. Fx ophæver Ankestyrelsen Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om

varigt mén eller tab af erhvervsevne, når den underliggende afgørelse om anerkendelse ændres til et afslag på anerkendelse.

ÅRSAGER TIL OMGØRELSE

Ankestyrelsen registrerer årsagerne til, at en sag ændres eller hjemvises. De årsagsemneord, vi benytter, gennemgår vi nedenfor.

ÅRSAGSEMNEORD

JURIDISK VURDERING

Når Ankestyrelsen vurderer de samme oplysninger, som førstestansen har lagt til grund, og alle relevante forhold er inddraget, men Ankestyrelsen vægter elementerne anderledes.

LÆGELIG VURDERING

Når Ankestyrelsen med udgangspunkt i en anden lægesagkyndig udtalelse vurderer oplysningerne i sagen skønsmæssigt anderledes.

RETLIG MANGEL

Når en garantiforskrift⁹ ikke er overholdt, eller hvis Ankestyrelsens udmeldte praksis i principafgørelser er anvendt forkert, misforstået eller udeladt.

NYE OPLYSNINGER (NOVA)

Når der er nye oplysninger, som gør, at sagen skal vurderes på ny, fordi sagen ændrer væsentlig karakter eller kræver væsentligt yderligere sagsoplysning.

UTILSTRÆKKELIGT GRUNDLAG

Når Ankestyrelsen vurderer, at der mangler mere end få, kendte oplysninger, der kan have afgørende betydning for resultatet.

FORELÆGGELSE FOR ERHVERVSSYGDOMSUDVALGET

Når Ankestyrelsen vurderer, at der kan være mulighed for anerkendelse af en sag om en erhvervssygdom uden for telegnelsen over erhvervssygdomme.

⁹ En garantiforskrift er en sagsbehandlingsregel, som i almindelighed vil udgøre en garanti for, at der bliver truffet en afgørelse, der er lovlig og rigtig i sit indhold.

ANDEN ÅRSAG

Når årsagen til omgørelsen ikke er indeholdt i et af de øvrige årsagsemneord.

SÆRLIGT OM ÆNDREDE AFGØRELSE

Kategorien "ændring" dækker over alle typer ændringer. Ændringen kan være både til gunst og til ugunst for den tilskadekomne, ligesom der kan være tale om en større eller mindre ændring.

**LÆGELIG
VURDERING**

I mange tilfælde beror en afgørelse blandt andet på en vejledende lægesagkyndig udtalelse. Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring og Ankestyrelsen har hver især lægekonsulenter, som er overlæger på danske hospitaler og specialister på deres respektive områder. En ændring af en påklaget afgørelse grundet en anden lægefaglig vurdering kan derfor ikke nødvendigvis betragtes som udtryk for en forkert retsanvendelse hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

**JURIDISK
VURDERING**

Ændrede afgørelser på grund af en anden juridisk vurdering dækker over tilfælde, hvor Ankestyrelsen eksempelvis tilsidesætter skønnet i en påklaget afgørelse, fordi Ankestyrelsen vægter skønselementerne og hovedhensynene forskelligt fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og det medfører et andet resultat.

I sager om anerkendelse er der i nogle tilfælde tale om små justeringer af afgørelsen. Hvis Ankestyrelsen fortsat anerkender en arbejdsskade, men med en anden begrundelse end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, vil resultatet være en stadfæstelse. Det skyldes, at hovedspørgsmålet er anerkendelsen. Det kan være tilfældet, hvor en anerkendt diagnose (fx diskusprolaps i ryggen) ændres til en anden diagnose (fx smerter i ryggen). Det kan også være tilfældet, hvor en del af generne anerkendes, mens en anden del ikke anerkendes, fx hvor smerter i skulder anerkendes, men der gives afslag på anerkendelse af diskusprolaps i nakke.

SÆRLIGT OM HJEMVISTE SAGER**MANGLENDE
SAGSOPLYSNING**

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen er forpligtede til at sørge for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst, før der træffes afgørelse (officialmaksimen). Hvis der mangler oplysninger, kan Ankestyrelsen nogle gange indhente oplysningerne selv. Andre gange må sagen hjemvises.

Ankestyrelsen indhenter fx som udgangspunkt de oplysninger, der allerede eksisterer. I tilfælde af at de manglende oplysninger ikke allerede eksisterer eller er udarbejdet, hjemviser Ankestyrelsen sagen med henblik på at indhente eller udarbejde disse.

Vurderingen af, om en sag er tilstrækkeligt oplyst, er konkret og skønsmæssig. I princippet om officialmaksimen ligger, at en sag skal være tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes en korrekt, begrundet afgørelse.

I tilfælde af at det vurderes, at sagen er utilstrækkeligt oplyst, kan det skyldes, at der mangler oplysninger om hændelsen eller påvirkningen, erhvervsmæssige belastninger, om helbreds-mæssige, økonomiske eller erhvervsmæssige forhold.

I sager om erhvervssygdomme kan anerkendelse uden for foretagnelsen kun ske efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget. I praksis er det Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som forelægger sagerne for Erhvervssygdomsudvalget. Hvis Ankestyrelsen vurderer, at en sag skal forelægges, hjemvises sagen til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til forelæggelse for udvalget.

NOVA

Desuden kan sagens parter eksempelvis fremføre nye oplysninger over for Ankestyrelsen (nova). Det vil i disse tilfælde ikke have været muligt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring at inddrage oplysningerne i deres sagsbehandling.

Udgangspunktet er, at Ankestyrelsen som klageinstans har vide beføjelser til at inddrage nye oplysninger og afgøre sagen. Hvis de nye oplysninger imidlertid ændrer sagens karakter væsentligt, vil Ankestyrelsen hjemvise sagen. Sagen ændrer væsentligt karakter, hvis det kræver en helt ny oplysning af sagen at afgøre den. Hvis de nye oplysninger derimod ikke ændrer sagens karakter, vil de nye oplysninger indgå i sagens behandling i Ankestyrelsen.

KAPITEL 4

Nøgletal om indkomne og afgjorte sager

Kapitlet indeholder nøgletal over indkomne sager til Ankestyrelsen, og afgjorte sager fra Ankestyrelsen i 2018. Endelig indeholder kapitlet nøgletal over udfaldet af de afgjorte sager.

INDKOMNE SAGER

11.416 INDKOMNE SAGER

I 2018 modtog Ankestyrelsen 11.416 sager på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings område.

En tredjedel af klagesagerne i 2018 vedrørte varigt mén. Sager om erhvervssygdomme, ulykker og tab af erhvervsevne udgjorde hver omkring en femtedel af de indkomne sager. Se tabel 4.1.

TABEL 4.1. INDKOMNE SAGER FORDELT PÅ SAGSOMRÅDER 2018

	Indkomne sager	Procent
Anerkendelse af ulykker	2.023	18
Anerkendelse af erhvervssygdom	2.274	20
Anmeldelsesfrist	173	2
Den sikrede personkreds	96	1
Diverse*	8	0
Hjælpe midler	17	0
Varigt mén	3.550	31
Små specialer**	353	3
Sygebehandling***	191	2
Tab af erhvervsevne	2.559	22
Årsløn****	172	2
I alt	11.416	100

Note: Indkomne sager vedrører alle sager, der er indkommet til Ankestyrelsen, uanset om de efterfølgende er realitetsbehandlet eller ej.

Den samlede procent bliver ikke nødvendigvis 100 grundet reglerne for afrunding.

*Sager, der oprettes under sagstypen "Diverse" dækker eksempelvis sager om forsikringsforhold.

**"Små specialer" er sager, som skal fordeles til en enhed med særlige kompetencer inden for det givne sagsområde. Små specialer er bl.a. arbejdsskadesager fra Grønland og Færøerne, veteransager, forsørgertabserstatningssager, sager om tab af erhvervsevne hos selvstændige erhvervsdrivende, sager om vaccinationsskader, m.fl.

***Sygebehandling omfatter sager om behandlingsudgifter og hjælpemidler.

****Årsløn er en delmængde af tab af erhvervsevne. Årsløn oprettes som sagskategori i Ankestyrelsen, når spørgsmålet er særskilt påklaget, eller Ankestyrelsen finder grundlag for af egen drift at behandle spørgsmålet.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

12.104 AFGJORTE SAGER

AFGJORTE SAGER

I 2018 afgjorde Ankestyrelsen 12.104 sager på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings område. Hovedparten af de afgjorte sager vedrørte varigt mén (29 procent), tab af erhvervsevne (22 procent), erhvervs sygdomme (21 procent) og ulykker (20 procent). *Se tabel 4.2.*

Det skal bemærkes, at sager om ulovbestemt genoptagelse, ophævelse, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket. Disse områder udgjorde tilsammen 685 afgørelser i 2018. Yderligere er 656 sager om afvisning eller bortfald i 2018 også fratrukket.

TABEL 4.2. AFGJORTE SAGER FORDELT PÅ SAGSOMRÅDER 2018

	Afgjorte sager	Procent
Anerkendelse af ulykker	2.427	20
Anerkendelse af erhvervs sygdom	2.538	21
Anmeldelsesfrist	225	2
Den sikrede personkreds	102	1
Diverse*	3	0
Hjælpemidler	15	0
Varigt mén	3.491	29
Små specialer**	254	2
Sygebehandling***	183	2
Tab af erhvervsevne	2.676	22
Årsløn****	190	2
I alt	12.104	100

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket.

Den samlede procent bliver ikke nødvendigvis 100 grundet reglerne for afrunding.

Tabellen vedrører alle afgjorte sager i 2018, der har gennemgået realitetsbehandling, dog fratrukket ulovbestemte genoptagelser, ophævelser og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016. Omgørelsesprocenten er andelen af sager, som er hjemvist eller ændret.

*Sager, der oprettes under sagstypen "Diverse" dækker eksempelvis sager om forsikringsforhold.

**"Små specialer" er sager, som skal fordeles til en enhed med særlige kompetencer inden for det givne sagsområde. Små specialer er bl.a. arbejdsskadesager fra Grønland og Færøerne, veteransager, forsørgertabserstatningssager, sager om tab af erhvervsevne hos selvstændige erhvervsdrivende, sager om vaccinationsskader, m.fl.

***Sygebehandling omfatter sager om behandlingsudgifter og hjælpemidler.

****Årsløn er en delmængde af tab af erhvervsevne. Årsløn oprettes som sagskategori i Ankestyrelsen, når spørgsmålet er særskilt påklaget, eller Ankestyrelsen finder grundlag for af egen drift at behandle spørgsmålet.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

**72 PROCENT
STADFÆSTES**
UDFALDET AF AFGJORTE SAGER

Tabel 4.3. viser udfaldet af de 12.104 afgjorte sager i 2018. 72 procent blev stadfæstet, 20 procent blev ændret, og 8 procent af sagerne blev hjemvist.

Omgørelsesprocenten var højest på sagsområderne om varigt mén (37 procent), tab af erhvervsevne (33 procent) og ulykker (26 procent). Omgørelsesprocenten på årsløn (51 procent), hjælpemidler (27 procent) og sygebehandling (26 procent) er også blandt de højeste. Disse sagsområder udgjorde en relativt lille andel af den samlede mængde. Redegørelsen vil derfor ikke fokusere nærmere på disse områder.

TABEL 4.3 UDFALDET AF AFGJORTE SAGER FORDELT PÅ SAGSOMRÅDER (2018)

	Stadfæstet		Ændret		Hjemvist		I alt		Omgørelsesprocent
	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Procent
Anerkendelse af ulykker	1.807	74	505	21	115	5	2.427	20	26
Anerkendelse af erhvervssygdom	2.228	88	173	7	137	5	2.538	21	12
Anmeldelsesfrist	198	88	18	8	9	4	225	2	12
Den sikrede personkreds	82	80	17	17	3	3	102	1	20
Diverse*	3	100	0	0	0	0	3	0	0
Hjælpermidler	11	73	2	13	2	13	15	0	27
Varigt mén	2.179	62	983	28	329	9	3.491	29	38
Små specialer**	193	76	40	16	21	8	254	2	24
Sygebehandling***	136	74	34	19	13	7	183	2	26
Tab af erhvervsevne	1.804	67	521	19	351	13	2.676	22	33
Årsløn****	93	49	79	42	18	9	190	2	51
I alt	8.734	72	2.372	20	998	8	12.104	100	28

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket.

Stadfæstelsesprocenten er andelen af stadfæstede sager set i forhold til alle realitetsbehandlede sager. Ændringsprocenten er andelen af ændrede sager set i forhold til alle realitetsbehandlede sager. Hjemvisningsprocenten er andelen af hjemviste sager set i forhold til alle realitetsbehandlede sager. Omgørelsesprocenten er andelen af hjemviste og ændrede sager set i forhold til alle realitetsbehandlede sager. Procenterne er afrundede.

*Sager, der oprettes under sagstypen "Diverse" dækker eksempelvis sager om forsikringsforhold.

**"Små specialer" er sager, som skal fordeles til en enhed med særlige kompetencer inden for det givne sagsområde. Små specialer er bl.a. arbejdsskadesager fra Grønland og Færøerne, veteransager, forsørgertabserstatningssager, sager om tab af erhvervsevne hos selvstændige erhvervsdrivende, sager om vaccinationsskader, m.fl.

***Sygebehandling omfatter sager om behandlingsudgifter og hjælpemidler.

****Årsløn er en delmængde af tab af erhvervsevne. Årsløn oprettes som sagskategori i Ankestyrelsen, når spørgsmålet er særskilt påklaget, eller Ankestyrelsen finder grundlag for af egen drift at behandle spørgsmålet.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

SAMLET OVERSIGT OVER ÅRSAGER TIL ÆNDRINGER OG HJEMVISNINGER

TO UD AF TRE OMGØRELSE ER ÆNDRINGER

Omgørelsesprocenten var i 2018 på 28 procent. Se tabel 4.3. Tabel 4.4. viser, at omkring to tredjedele af omgørelserne var ændringer, mens omkring en tredjedel var hjemvisninger.

Samlet set skyldes ændringer oftest en juridisk eller lægelig vurdering. Hjemvisning skyldes i mere end halvdelen af sagerne et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

Årsagerne til ændringer og hjemvisninger på de største sagsområder bliver nærmere beskrevet i kapitel 5 og 6.

TABEL 4.4 ÅRSAG TIL ÆNDRINGER OG HJEMVISNINGER 2018

	Ændret		Hjemvisning		I alt	
	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent
Utilstrækkeligt oplysningsgrundlag	7	0	612	61	619	18
Forelæggelse for Erhvervsstyrelsens Udvalget	1	0	34	3	35	1
Juridisk vurdering	1.008	42	86	9	1094	32
Lægelig vurdering	1.286	54	132	13	1418	42
Retlig mangel	6	0	28	3	34	1
Anden årsag	50	2	95	10	145	4
Nova (nye oplysninger)	14	1	11	1	25	1
I alt	2.372	100	998	100	3.370	100

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket. Procenttallene er afrundede og summer derfor ikke nødvendigvis.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

ÆNDRERE AFGØRELSER

FLEST ÆNDRINGER VED ULYKKER, MÉN OG TAB AF ERHVERVSEVNE

Der er i 2018 ændret flest afgørelser om mén, tab af erhvervs-evne og ulykker. De tre sagsområder udgør en væsentlig del af det samlede antal afgjorte sager.

1.286 afgørelser blev ændret som følge af en anden lægelig vurdering i Ankestyrelsen. Det svarer til 54 procent af det samlede antal ændrede afgørelser. *Se tabel 4.5.*

TABEL 4.5. ÆNDRINGER PÅ GRUND AF ANDEN LÆGELIG VURDERING FORDELT PÅ SAGSOMRÅDER 2018

	Ændret pga. lægelig vurdering	Ændrede sager	Afgjorte sager	Procent i forhold til alle ændrede sager	Procent i forhold til alle afgjorte sager
Anerkendelse af ulykker	253	505	2.427	50	10
Anerkendelse af erhvervssygdomme	119	173	2.538	69	5
Anmeldelsesfrist	5	18	225	28	2
Den sikrede personkreds	0	17	102	0	0
Diverse*	0	0	3	0	0
Hjælpebidler	0	2	15	0	0
Varigt mén	822	983	3.491	84	24
Små specialer**	11	40	254	28	4
Sygebehandling***	26	34	183	76	14
Tab af erhvervsevne	50	521	2.676	10	2
Årsløn****	0	79	190	0	0
I alt	1.286	2.372	12.104	54	11

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket.

*Sager, der oprettes under sagstypen "Diverse" dækker eksempelvis sager om forsikringsforhold.

**"Små specialer" er sager, som skal fordeles til en enhed med særlige kompetencer inden for det givne sagsområde. Små specialer er bl.a. arbejdsskadesager fra Grønland og Færøerne, veteransager, forsørgertabserstatningssager, sager om tab af erhvervsevne hos selvstændige erhvervsdrivende, sager om vaccinationsskader, m.fl.

***Sygebehandling omfatter sager om behandlingsudgifter og hjælpebidler.

****Årsløn er en delmængde af tab af erhvervsevne. Årsløn oprettes som sagskategori i Ankestyrelsen, når spørgsmålet er særskilt påklaget, eller Ankestyrelsen finder grundlag for af egen drift at behandle spørgsmålet.

Den samlede procent bliver ikke nødvendigvis 100 grundet reglerne for afrunding.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

1.008 afgørelser blev ændret som følge af en anden juridisk vurdering i Ankestyrelsen. Det svarer til 42 procent af det samlede antal ændrede afgørelser. *Se tabel 4.6.*

TABEL 4.6. ÆNDRINGER PÅ GRUND AF ANDEN JURIDISK VURDERING FORDELT PÅ SAGSOMRÅDER 2018

	Ændret pga. juridisk vurdering	Ændrede sager	Afgjorte sager	Procent i forhold til alle ændrede sager	Procent i forhold til alle afgjorte sager
Anerkendelse af ulykker	232	505	2.427	46	10
Anerkendelse af erhvervsygdomme	47	173	2.538	27	2
Anmeldelsesfrist	11	18	225	61	5
Den sikrede personkreds	16	17	102	94	16
Diverse*	0	0	3	0	0
Hjælpe midler	2	2	15	100	13
Varigt mén	145	983	3.491	15	4
Små specialer**	29	40	254	73	11
Sygebehandling***	7	34	183	21	4
Tab af erhvervsevne	443	521	2.676	85	17
Årsløn****	76	79	190	96	40
I alt	1.008	2.372	12.104	42	8

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket.

*Sager, der oprettes under sagstypen "Diverse" dækker eksempelvis sager om forsikringsforhold.

**"Små specialer" er sager, som skal fordeles til en enhed med særlige kompetencer inden for det givne sagsområde. Små specialer er bl.a. arbejdsskadesager fra Grønland og Færøerne, veteransager, forsørgertabserstatningssager, sager om tab af erhvervsevne hos selvstændige erhvervsdrivende, sager om vaccinationsskader, m.fl.

***Sygebehandling omfatter sager om behandlingsudgifter og hjælpemidler.

****Årsløn er en delmængde af tab af erhvervsevne. Årsløn oprettes som sagskategori i Ankestyrelsen, når spørgsmålet er særskilt påklaget, eller Ankestyrelsen finder grundlag for af egen drift at behandle spørgsmålet.

Den samlede procent bliver ikke nødvendigvis 100 grundet reglerne for afrunding.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

HJEMVISTE SAGER

FLEST HJEMVISNINGER VED MÉN OG TAB AF ERHVERVSEVNE

Der er i 2018 hjemvist flest sager på sagsområderne tab af erhvervsevne og mén. De to sagsområder udgør omkring halvdelen af alle afgjorte sager.

612 hjemvisninger skyldtes, at oplysningsgrundlaget i sagerne har været så utilstrækkeligt, at Ankestyrelsen ikke har kunnet træffe afgørelse, se *tabel 4.7*. Dette svarer til 61 procent af det samlede antal hjemviste sager.

TABEL 4.7. HJEMVISNINGER PÅ GRUND AF UTILSTRÆKKELIG OPLYSNINGSGRUNDLAG FORDT PÅ SAGSOMRÅDER 2018

	Hjemvist pga. utilstrækkelig grundlag	Hjemviste sager	Afgjorte sager	Procent i forhold til alle hjemviste sager	Procent i forhold til alle afgjorte sager
Anerkendelse af ulykker	75	115	2.427	65	3
Anerkendelse af erhvervssygdom	79	137	2.538	58	3
Anmeldelsesfrist	5	9	225	56	2
Den sikrede personkreds	0	3	102	0	0
Diverse*	0	0	3	0	0
Hjælpe midler	2	2	15	100	13
Varigt mén	199	329	3.491	60	6
Små specialer**	11	21	254	52	4
Sygebehandling***	8	13	183	62	4
Tab af erhvervsevne	221	351	2.676	63	8
Årsløn****	12	18	190	67	6
I alt	612	998	12.104	61	5

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket.

*Sager, der oprettes under sagstypen "Diverse" dækker eksempelvis sager om forsikringsforhold.

**"Små specialer" er sager, som skal fordeles til en enhed med særlige kompetencer inden for det givne sagsområde. Små specialer er bl.a. arbejdsskadesager fra Grønland og Færøerne, veteransager, forsørgertabserstatningsager, sager om tab af erhvervsevne hos selvstændige erhvervsdrivende, sager om vaccinationskader, m.fl.

***Sygebehandling omfatter sager om behandlingsudgifter og hjælpemidler.

****Årsløn er en delmængde af tab af erhvervsevne. Årsløn oprettes som sagskategori i Ankestyrelsen, når spørgsmålet er særskilt påklaget, eller Ankestyrelsen finder grundlag for af egen drift at behandle spørgsmålet.

Den samlede procent bliver ikke nødvendigvis 100 grundet reglerne for afrunding.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

KAPITEL 5

Afgørelser om anerkendelse af en arbejdsskade

Dette kapitel handler om de årsager, der hovedsageligt medførte, at afgørelser om ulykker og erhvervs sygdomme blev omgjort.

Først i kapitlet gennemgås de hyppigste årsager til ændringer og hjemvisninger i sager om ulykker. Herefter gennemgås årsagerne til ændringer og hjemvisninger i sager om erhvervs sygdomme.

De vejledende eksempler i redegørelsen er baseret på en tilfældig udvælgelse af afgjorte sager¹⁰. Vi har inddraget eksempler fra afgørelser, vi har stadfæstet, for yderligere at nuancere billedet.

ULYKKER

En ulykke er defineret i arbejdsskadesikringslovens § 6:

§ 6, ARBEJDSSKADESIKRINGSLOVEN

Ved en ulykke forstås efter denne lov en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage.

KRITERIER FOR AT ANERKENDE EN ULYKKE

- 1) Der er en personskade
- 2) Der er sket en hændelse eller påvirkning
- 3) Der er årsags-sammenhæng mellem hændelsen eller påvirkningen og personskaden.

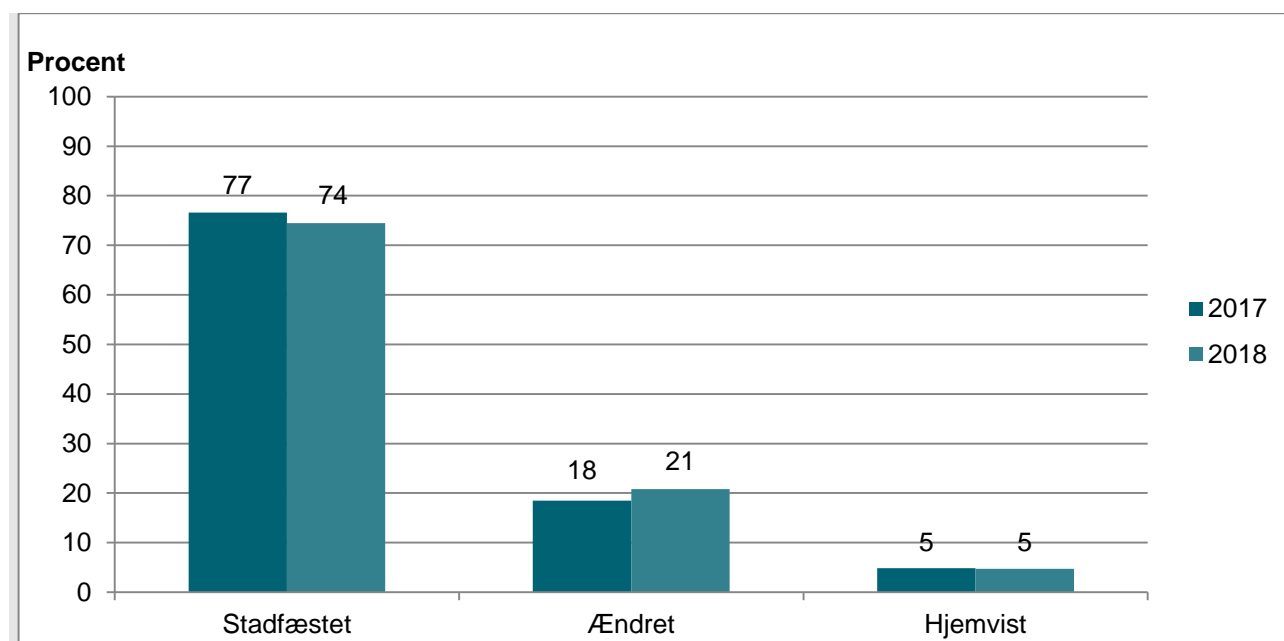
Omgørelsesprocenten for sager om ulykker

Redegørelsen viser, at Ankestyrelsen omgjorde 26 procent af sagerne om ulykker (se tabel 4.3). 21 procent af afgørelserne blev ændret, og 5 procent af sagerne blev hjemvist.

Til sammenligning var omgørelsesprocenten for sager om ulykker i 2017 på 23 procent. 18 procent af afgørelserne blev ændret og 5 procent blev hjemvist. Omgørelsesprocenten var lidt højere i 2018 for ændrede afgørelser, mens andelen af hjemviste sager var uændret fra 2017 til 2018. *Se tabel 5.1.*

¹⁰ Sagerne er valgt ud fra deres endetal i Ankestyrelsens journalsystem, hvilket tildeles tilfældigt i henhold til, hvornår sagerne er journaliseret.

FIGUR 5.1 SAGSUDFALD FOR ULYKKER I 2017 OG 2018 (PROCENT)

Note: Figuren vedrører afgjorte sager der er realitetsbehandlet, dog fratrukket ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016. Procenttallene er afrundede og summer derfor ikke nødvendigvis til 100 procent.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

ANDEN LÆGELIG ELLER JURIDISK VURDERING ÅRSAG TIL FLEST ÆNDRINGER

Ændrede afgørelser om ulykker

Størstedelen af de ændrede afgørelser om ulykker skyldtes en anden lægelig eller juridisk vurdering af, om der var påvist årsagssammenhæng mellem hændelsen eller påvirkningen og personska den. 46 procent af de ændrede afgørelser om ulykker i 2018 blev ændret som følge af en anden juridisk vurdering. 50 procent blev ændret på baggrund af en anden lægelig vurdering. *Se Tabel 5.2.*

Til sammenligning skyldtes 42 procent af de ændrede afgørelser om ulykker i 2017 en anden juridisk vurdering, og 58 procent en anden lægelig vurdering.

TABEL 5.1 ÅRSAG TIL ÆNDRINGER FOR SAGER OM ULYKKER 2018

	Ændret	Procent
Utilstrækkeligt grundlag	1	0
Juridisk vurdering	232	47
Lægelig vurdering	253	50
Retlig mangel	1	0
Anden årsag	15	3
Nye oplysninger	3	1
I alt	505	100

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket.

Den samlede procent bliver ikke nødvendigvis 100 grundet reglerne for afrunding.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

33-17

Principafgørelsen oplister de elementer, der kan indgå i den konkrete bevisbedømmelse af spørgsmålet om årsagssammenhæng.

I mange af de afgørelser, der blev ændret på baggrund af en anden lægelig vurdering, skyldtes ændringen en anden vurdering af, om en hændelse eller påvirkning var relevant i forhold til at forårsage personskadene (principafgørelse 33-17).

De elementer, der indgår i bevisbedømmelsen, kan være:

- tidsmæssig sammenhæng
- kontakt til læge/anden behandler – og hvornår
- længerevarende gener, eller gener, der er svundet efter relevant behandling
- relevante behandlinger
- forudbestående sygdom, som gav symptomer før hændelsen/påvirkningen
- forudbestående sygdom, der er konstateret efter hændelsen, og som ikke gav symptomer før
- symptomernes udvikling efter hændelsen/påvirkningen
- en relevant belastning i forhold til den beskadigede legemsdel (egnethed).

Var ændringen derimod som følge af en anden juridisk vurdering, skyldtes dette i flere af sagerne en anden vurdering af, om der var dokumenteret symptomer i relevant tidsmæssig sammenhæng med hændelsen eller påvirkningen.

Det afgørende i mange sager om ulykker er, om der i tilstrækkelig grad er godtgjort en årsagssammenhæng mellem hændelsen eller påvirkningen og personskadene. Det er tilskadekomnes bevisbyrde. Derfor er det denne betingelse, som er omdrejningspunktet i de udvalgte eksempler, som fremgår nedenfor.

BELASTNINGENS STYRKE OG KARAKTER

Lægelig vurdering af årsagssammenhæng

Det første eksempel viser, at en ændring kan være begrundet i, at Ankestyrelsen vurderer, der er årsagssammenhæng mellem hændelsen eller påvirkningen og personskaden. Vurderingen af om en given belastning er relevant for at medføre en skade, beror i mange tilfælde på et lægefagligt skøn. Hændelsens karakter har ofte væsentlig betydning for vurderingen.

Hvis en skade opstår i tæt tidsmæssig sammenhæng med en anmeldt hændelse eller påvirkning, vægter det tungt i vurderingen af årsagssammenhæng. Hvis belastningen alene har været beskeden set i forhold til den skadede legemsdel, vil der imidlertid ikke være årsagssammenhæng i lovens forstand, alene fordi der er tidsmæssig sammenhæng.

VURDERING AF, OM EN PÅVIRKNING ER RELEVANT BELASTENDE

Sag nr. 1 Sagen drejede sig om en tilskadekomne, som under kørsel til og fra et sygehus med en psykisk syg kvinde, blev råbt ad og skreget ind i sit højre øre af kvinden. Kvinden lænede sig under kørslen mange gange frem mod den tilskadekomne, hvorved afstanden mellem dem varierede fra under 40 til 60 cm. Køreturene varede mellem 5-7 minutter hver vej. Efterfølgende fik den tilskadekomne konstateret tinnitus og hørenedsættelse.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring gav afslag på anerkendelse af tinnitus og hørenedsættelse som en arbejds-skade. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lagde vægt på, at påvirkningen ikke havde været tilstrækkelig eller varet længe nok til at skade øret varigt med hørenedsættelse eller tinnitus.

Ankestyrelsen vurderede, at påvirkningen havde medført en belastning af den tilskadekomnes ører, der ud fra en lægelig vurdering var relevant i forhold til at medføre tinnitus. Ankestyrelsen lagde vægt på, at kvindens skrig havde et omfang og en udstrækning, der var relevant til at udløse tinnitus, og at den tilskadekomne ikke forud for hændelsen havde haft gener med tinnitus. Ankestyrelsen var derimod enig med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i, at det påviste høretab ikke var en sandsynlig følge af hændelsen.

DOKUMENTATION FOR SYMPTOMER

Juridisk vurdering af årsagssammenhæng

Det andet eksempel viser, at en ændret afgørelse på grund af en juridisk vurdering kan være begrundet i, at der ikke er do-

kumenteret symptomer i relevant tidsmæssig sammenhæng med hændelsen eller påvirkningen. I dette tilfælde var omdrejningspunktet, om betingelsen om årsagssammenhæng mellem hændelsen eller påvirkningen og personskaden var opfyldt.

RELEVANT TIDSMÆSSIG SAMMENHÆNG

Sag nr. 2 Sagen drejede sig om en tilskadekommen, der fik ondt i sin skulder i forbindelse med arbejdet som maskinsnedker. Første gang tilskadekomne søgte læge med skuldergener, var knap 2 måneder efter hændelsen.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede, at der var grundlag for at anerkende skuldersmerter som en arbejdsskade. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lagde vægt på, at hændelsen var relevant for at forårsage de vedvarende skuldersmerter, at smerterne opstod straks efter hændelsen, og at tilskadekomne opsøgte læge knap to måneder efter hændelsen.

Ankestyrelsen vurderede, at det ikke i tilstrækkelig grad var godtgjort, at tilskadekomne havde været udsat for en arbejdsskade i lovens forstand. Ankestyrelsen lagde vægt på, at den tilskadekomne først søgte læge knap to måneder efter hændelsen. Der var herudover ikke oplysninger i sagen om, at der havde været vedvarende skuldergener fra hændelsen og frem til tidspunktet for det første lægebesøg. Endelig lagde Ankestyrelsen vægt på, at den tilskadekomne ikke umiddelbart efter hændelsen oplyste sin arbejdsgiver om hændelsen. Sagen blev ændret fra en anerkendelse til et afslag, fordi Ankestyrelsen skønnede, at der ikke var dokumenteret symptomer i relevant tidsmæssig sammenhæng med hændelsen.

UTILSTRÆKKELIGE OPLYSNINGER

Hjemviste afgørelser om ulykker

Størstedelen af hjemvisninger i sager om ulykker skyldtes et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

Tabel 5.2. viser, at 65 procent af sagerne i 2018 blev hjemvist med denne begrundelse. Til sammenligning var hjemvisningsprocenten i 2017 på grund af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag på 78 procent.

TABEL 5.2 ÅRSAG TIL HJEMVISNINGER FOR SAGER OM ULYKKER 2018

	Hjemvist	Procent
Utilstrækkeligt grundlag	75	65
Juridisk vurdering	12	10
Lægelig vurdering	13	11
Retlig mangel	2	2
Anden årsag	11	10
Nye oplysninger	2	2
I alt	115	100

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket.

Den samlede procent bliver ikke nødvendigvis 100 grundet reglerne for afrunding.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

Et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag skyldtes i hovedparten af sagerne, at der manglede lægelige oplysninger eller oplysninger fra tilskadekomne eller arbejdsgiver. Nedenfor gennemgås et par eksempler på afgørelser, hvor Ankestyrelsen hjemviste spørgsmålet om anerkendelse på grund af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

47-18

Principafgørelsen handler om bevisbedømmelsen, og indeholder en gennemgang af væsentlige skønsmomenter i vurderingen.

Manglende oplysninger om hændelsen

Det første eksempel viser, at en hjemvisning kan skyldes, at der mangler oplysninger, der kan præcisere selve hændelsesforløbet, og/eller oplysninger fra arbejdsgiver eller vidner, som kan be- eller afkræfte de foreliggende oplysninger om hændelsen.

Ankestyrelsen har i 2018 offentliggjort principafgørelse 47-18, som handler om bevisbedømmelsen i afgørelser om ulykker.

HVORNÅR ER OPLYSNINGSGRUNDLAGET TILSTRÆKKELIGT?

Sag nr. 3 Sagen drejede sig om en tilskadekommen, som skulle løfte en genstand og fik et knæk i ryggen. Efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings genvurdering fremsendte forsikringsselskabet supplerende oplysninger om omstændighederne ved hændelsesforløbet samt genstandens vægt. Disse nye oplysninger stemte ikke overens med de oplysninger, der var lagt til grund for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse. Der var desuden uoverensstemmelse mellem radiologiske- og MR-verificerede fund og tilskadekomnes oplyste gener.

Ankestyrelsen vurderede, at der i sagen var behov for en nærmere afklaring af de uoverensstemmende oplysninger. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skulle derfor belyse forholdene omkring hændelsen nærmere, fx ved at høre tilskadekomnes arbejdsgiver og forelægge denne de seneste oplysninger om vægt og hændelsesforløbet. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skulle herefter lave en ny vurdering af, om det var tilstrækkeligt sandsynliggjort, at den tilskadekomne havde været udsat for en arbejdsskade den pågældende dag.

Manglende lægelige oplysninger

Næste eksempel viser, at en årsag til hjemvisning også kan være, at der mangler lægelige oplysninger, som kan belyse tilskadekomnes tilstand både før og efter hændelsen. Der kan fx være behov for lægelige oplysninger om en periode før hændelsen. Det skyldes, at hvis der er forudbestående gener, skal der ske en vurdering af, om arbejdsskaden har medført en forværring i et omfang, der kan betragtes som en selvstændig personskade i lovens forstand (principafgørelse 36-14).

Der kan også være behov for lægelige oplysninger om en periode efter hændelsen til vurdering af, om der er årsagssammenhæng mellem hændelsen og skaden. Dette kan fx være tilfældet, hvis der går lang tid, før tilskadekomne søger læge eller anden behandling. Det kan også være til belysning af skadens art og omfang i de lægelige oplysninger i tidsmæssig sammenhæng med hændelsen. Denne vurdering vil ofte være af lægelig karakter.

36-14

Principafgørelsen fastslår, at der kan anerkendes en forværring af en forudbestående lidelse, hvis forværringen i sig selv udgør en personskade.

OPLYSNINGER I SAGEN PEGER I RETNING AF, AT DER ER FORUDBESTÅENDE

Sag nr. 4 Sagen drejede sig om en social- og sundheds-elev, som kom til skade ved en personflytning af en patient. En uges tid efter hændelsen blev der anmeldt smerter i lænd og hofte. Tilskadekomne søgte først læge cirka fire måneder efter hændelsen, hvor der var gener i højre side af kroppen, herunder i skulder, lænd og hofte. Tilskadekomne blev henvist til fysioterapeut. I sagen forelå ikke journal fra egen læge eller den fysioterapeut, som tilskadekomne havde fået behandling ved. Af lægeerklæring I, som blev udarbejdet efter henvisningen til fysioterapeuten, fremgik det, at tilskadekomne også havde haft gener fra lænden før aktuelle hændelse. Det fremgik også, at tilskadekomne havde genoptaget sit arbejde efter tre dages sygemelding.

Ankestyrelsens vurderede, at der manglede oplysninger om eventuelle skånehensyn på arbejdet efter hændelsen. Der manglede også journal fra egen læge til nærmere belysning af tilskadekomnes lægehenvendelser før og efter hændelsen, ligesom der manglede journal fra fysioterapeut. Sagen blev hjemvist, fordi det på det foreliggende grundlag ikke var muligt at konstatere, om tilskadekomne havde forudbestående gener, som kunne have betydning for spørgsmålet om anerkendelse.

Stadfæstede afgørelser om ulykker

Stadfæstelsesprocenten i afgørelser om ulykker i 2018 var 74 (se tabel 4.3). I flere af disse afgørelser lagde Ankestyrelsen vægt på de samme oplysninger som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og brugte de samme regler til at afgøre sagen. Betingelsen for at stadfæste en afgørelse med samme begrundelse som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, er at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse kan stå alene. Det indebærer bl.a. også, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings har anvendt Ankestyrelsens principafgørelser korrekt.

Det følgende eksempel tager afsæt i en sag, hvor Ankestyrelsen vurderede, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde anvendt praksis korrekt.

**KORREKT
RESULTAT OG
HENVISNING TIL
PRAKSIS**

DOKUMENTATION FOR PERSONSKADEN

Sag nr. 5 I sagen havde en tilskadekomne under sit arbejde som sygeplejerske fået et direkte slag med knyttet hånd på sin albue af en patient. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anerkendte smerter i albuen som en arbejdsskade.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lagde vægt på, at der var dokumenteret tidsmæssig sammenhæng mellem smerterne og hændelsen. Tilskadekomne henvendte sig til sin praktiserende læge samme dag, og der var dokumentation for, at smerterne havde været vedvarende. Tilskadekomne havde ikke tidligere haft gener i albuen. Skaden opfyldte betingelserne til en personskade i arbejdsskadesikringslovens forstand. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henviste i den forbindelse til Ankestyrelsens principafgørelser 49-15 og 32-17, om personskadebegrebet og minimumskrav til skadens omfang.

Ankestyrelsen var enig i vurderingen, og stadfæstede afgørelsen med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse.

ERHVERVSSYGDOMME

En erhvervssygdom er defineret i arbejdsskadesikringslovens § 7.

§

§ 7, ARBEJDSSKADESIKRINGSLOVEN

Ved erhvervssygdomme forstås efter denne lov:

- 1) Sygdomme, som efter medicinsk dokumentation er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Endvidere sygdomme hos et levendefødt barn, der er pådraget inden fødslen som følge af moderens arbejde under graviditeten. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9, i en fortegnelse, hvilke sygdomme der anses for at være af denne karakter.

- 2) Andre sygdomme, herunder sygdomme hos et levendefødt barn pådraget inden fødslen, hvis det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske dokumentation opfylder de krav, som er nævnt i nr. 1, 1. pkt., eller at den må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art.

Stk. 2. Sygdomme som følge af påvirkninger af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen vil kunne henføres under loven ved ændring af fortegnelsen nævnt i stk. 1, nr. 1, eller efter stk. 1, nr. 2, hvis det godtgøres, at disse påvirkninger har skadende effekt på foster eller barn.

Stk. 3. Sygdomme, der er omfattet af stk. 1, nr. 2, og stk. 2, kan kun anerkendes efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9. Disse sygdomme skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skønner, at der er mulighed for, at sygdommen vil kunne anerkendes.

Bestemmelsen i arbejdsskadesikringsloven skal læses i sammenhæng med bekendtgørelsen om fortegnelsen over erhvervssygdomme.¹¹ En sygdom kan anerkendes, hvis følgende generelle betingelser er opfyldt:

- 1) Den skadelige påvirkning skal have en styrke og tidsmæssig udstrækning, som efter medicinsk dokumentation kan forårsage sygdommen.
- 2) Sygdomsbilledet skal efter medicinsk dokumentation stemme overens med den skadelige påvirkning og sygdommen.
- 3) Sygdommen må ikke med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end de erhvervmæssige¹²

Desuden skal de særlige betingelser, der er nævnt under de enkelte punkter i fortegnelsen være opfyldte.

Omgørelsesprocenten for sager om erhvervssygdomme

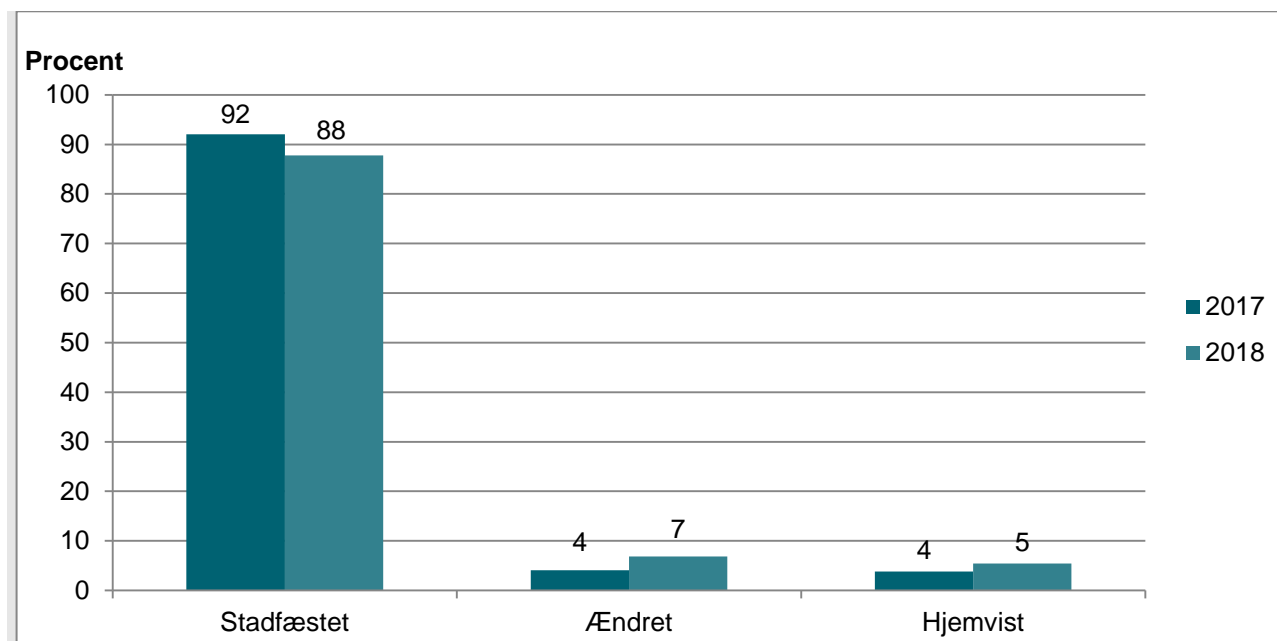
Redegørelsen viser, at Ankestyrelsen omgjorde 12 procent af sagerne om erhvervssygdomme i 2018 (se tabel 4.3.). 7 procent af afgørelserne blev ændret, og 5 procent blev hjemvist.

¹¹ Bekendtgørelse nr. 374 af 8. april 2019 om fortegnelse over erhvervssygdomme anmeldt fra 1. januar 2005.

¹² Jf. arbejdsskadesikringsloven § 8, stk. 1.

Til sammenligning var omgørelsesprocenten for sager om erhvervssygdomme i 2017 på 8 procent. 4 procent af afgørelserne blev ændret og 4 procent af sagerne blev hjemvist. Omgørelsesprocenten var lidt højere i 2018 for ændrede afgørelser, mens andelen af hjemviste sager næsten var uændret fra 2017 til 2018. *Se tabel 5.4.*

FIGUR 5.2 SAGSUDFALD FOR ERHVERSSYGDOMME I 2017 OG 2018 (PROCENT)

Note: Figuren vedrører afgjorte sager der er realitetsbehandlet, dog fratrukket ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016. Procenttallene er afrundede og summer derfor ikke nødvendigvis til 100 procent.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

ANDEN LÆGELIG VURDERING ÅRSAG TIL FLEST ÆNDRINGER

Ændrede afgørelser om erhvervssygdomme

I mere end halvdelen af de ændrede afgørelser var årsagen en anden lægelig vurdering. 69 procent af afgørelserne om erhvervssygdomme blev ændret med denne begrundelse. 27 procent blev ændret på grund af en anden juridisk vurdering. *Se tabel 5.5.*

Til sammenligning skyldes 62 procent af de ændrede afgørelser om erhvervssygdomme i 2017 en anden lægelig vurdering, og 35 procent en anden juridisk vurdering.

TABEL 5.3 ÅRSAG TIL ÆNDRINGER FOR SAGER OM ERHVERVSSYGDOMME 2018

	Ændret	Procent
Utilstrækkeligt grundlag	1	1
Juridisk vurdering	47	27
Lægelig vurdering	119	69
Retlig mangel	0	0
Anden årsag	3	2
Nye oplysninger	2	1
Forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget	1	1
I alt	173	100

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket.

Den samlede procent bliver ikke nødvendigvis 100 grundet reglerne for afrunding.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

Nedenfor gennemgås et eksempel på en sag, hvor Ankestyrelsen ændrede afgørelsen på grund af en anden lægelig vurdering. Dernæst gennemgås et eksempel på en sag, hvor Ankestyrelsen ændrede afgørelsen på grund af en anden juridisk vurdering.

Anden lægelig vurdering af erhvervssygdomme

En sygdom, som er på fortegnelsen over erhvervssygdomme, anerkendes når:

- de generelle betingelser efter arbejdsskadesikringsloven og bekendtgørelsen om fortegnelsen over erhvervssygdomme er opfyldte, og
- fortegnelsens specielle betingelser er opfyldte¹³.

Om fortegnelsens specielle betingelser (diagnose og belastningskrav) er opfyldte, vil i nogle tilfælde bero på en lægefaglig vurdering.

DE GENERELLE OG SPECIELLE BETINGELSER I FORTEGNELSEN

¹³ Fortegnens specielle betingelser er nærmere beskrevet i vejledning om erhvervssygdomme. (Vejledning om erhvervssygdomme anmeldt fra 1. januar 2005)

ANERKENDELSE UDEN FOR FORTEGNELSEN

88-15

Principafgørelsen fastslår, at der ved vurderingen af, hvilken erhvervsmæssig belastning som skal lægges til grund, skal foretages en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger.

FORTEGNELSENS SPECIELLE BETINGELSER

Sag nr. 6 Den anmeldte lidelse i sagen var dobbeltsidigt rotator cuff-syndrom. Tilskadekomne havde som led i sit arbejde med avistryk pakket avisbundter i skiftehold af 8 timer. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede, at de arbejdsmæssige belastninger opfyldte kravene til anerkendelse efter fortegnelsens punkt C.5.1. med kombinationen af kraftfulde og repetitive arbejdsbevægelser i akavede arbejdsstillinger.

Ankestyrelsen vurderede, at der ikke var grundlag for at anerkende lidelsen som en erhvervssygdom. Ud fra en lægefaglig vurdering kunne arbejdet ikke betegnes som kraftfuldt, fordi tilskadekomne alene brugte kraft til at løfte og placere avisbundterne. Der var ingen oplysninger om, at bundterne mødte særlig modstand under håndtering, der skulle modgås med kraft af skulderne.

Anerkendelse af sygdomme, som ikke er på fortegnelsen over erhvervssygdomme, kan kun ske efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget. På samme vis kan der være behov for inddragelse af en lægefaglig vurdering af, om en sag bør forelægges for Erhvervssygdomsudvalget.

Mange sygdomme er udbredt i befolkningen uanset erhverv. En sygdom, der anerkendes som en erhvervssygdom, skal udelukkende eller i overvejende grad være forårsaget af arbejdets særlige art og ikke andre forhold. Der må ikke være lægefaglig tvivl om, at sygdommen skyldes arbejdet.

Anden juridisk vurdering af erhvervssygdomme

En ændring på baggrund af en anden juridisk vurdering skyldes i nogle tilfælde, at Ankestyrelsen afvejer sagens beviser anderledes end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det er den følgende sag et eksempel på.

Tilskadekomne har bevisbyrden for, dels at sygdommen er til stede, dels at der har været en relevant og tilstrækkelig belastning. Bevisvurderingen er fri, og der er ikke et krav om, at tilskadekomne skal kunne føre et direkte bevis (principafgørelse 88-15).

**FLEST HJEM-
VISNINGER PGA.
UTILSTRÆKKELIGE
OPLYSNINGER**

KONKRET BEVISAFVEJNING

Sag nr. 7 Sagen handlede om en anmeldt lænderyglidelse. Det var af afgørende betydning for sagens udfald, hvor mange personforflytninger, tilskadekomne dagligt havde udført. Arbejdsgivers og tilskadekomnes oplysninger stemte ikke fuldt ud overens, og tilskadekomne havde i perioder ikke arbejdet fuld tid.

Ankestyrelsen vurderede, at det efter en konkret bevisafvejning kunne lægges til grund, at tilskadekomne i en periode på 20-30 år havde udført rygbelastende plejearbejde med mere end 20 daglige håndteringer af voksne med stor funktionsnedsættelse. Selvom tilskadekomne i perioder ikke arbejdede på fuld tid, havde vedkommende overarbejde i større omfang. Derfor vurderede Ankestyrelsen, at kravet om minimum 8 måneders arbejde pr. år var opfyldt.

Hjemviste afgørelser om erhvervssygdomme

I lidt over halvdelen af de hjemviste sager om erhvervssygdomme var årsagen et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag. 58 procent af de hjemviste erhvervssygdomssager i 2018 blev hjemvist med denne begrundelse. 25 procent af sagerne blev hjemvist, fordi Ankestyrelsen vurderede, at der var grundlag for at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget. *Se tabel 5.6.*

Til sammenligning skyldes 55 procent af de hjemviste sager om erhvervssygdomme i 2017 et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag, og i 6 procent af sagerne var årsagen, at sagen skulle forelægges Erhvervssygdomsudvalget.

Tallene skal ses i forhold til, at stadfæstelsesprocenten i sager om erhvervssygdomme var på 88. Der er derfor tale om en relativt lille stigning.

TABEL 5.4 ÅRSAG TIL HJEMVISNINGER FOR SAGER OM ERHVERVSSYGDOMME 2018

	Hjemvist	Procent
Utilstrækkeligt grundlag	79	58
Juridisk vurdering	7	5
Lægelig vurdering	12	9
Retlig mangel	1	1
Anden årsag	4	3
Nye oplysninger	0	0
Forelæggelse for Erhvervs sygdomsudvalget	34	25
I alt	137	100

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket.

Den samlede procent bliver ikke nødvendigvis 100 grundet reglerne for afrunding.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

Nedenfor gennemgås først et par eksempler, hvor Ankestyrelsen har hjemvist spørgsmålet om anerkendelse på grund af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag. Dernæst gennemgås et eksempel på en sag, hvor Ankestyrelsen hjemviste spørgsmålet om anerkendelse med henblik på forelæggelse for Erhvervs sygdomsudvalget.

UKLARHED OM DIAGNOSEN

Utilstrækkeligt oplysningsgrundlag

Det første eksempel viser, at der kan være uklarhed om diagnosen. Hvis der ud fra en lægefaglig vurdering er tvivl om, hvorvidt en tilskadekomne opfylder de diagnostiske krav til en konkret diagnose, kan der være behov for yderligere lægelige oplysninger, som kan præcisere, hvilken diagnose den tilskadekomne har. Dette vil oftest bero på en anden lægefaglig vurdering end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Hvis det forudsætter en yderligere undersøgelse ved fx en speciallæge at klarlægge diagnosen, vil Ankestyrelsens reaktionsmulighed altid være en hjemvisning. Det skyldes, at Ankestyrelsen ikke selv kan foranledige yderligere undersøgelser af den tilskadekomne.

OPLYSNINGER INDHENTET MED HENBLIK PÅ VURDERING AF EN ANDEN LIDELSE

Sag nr. 8 Den tilskadekomne havde anmeldt en dobbeltsidig underarmslidelse som en erhvervssygdom. I sagen forelå der en arbejdsmedicinsk speciallægeerklæring, hvoraf diagnosen *tendinitis (betændelseslignende fordringer) i begge underarme* fremgik.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede, at diagnosen ikke var påvist, fordi den først kunne anses for at være stillet, hvis der var påvist både direkte og indirekte ømhed. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henviste til, at der ved undersøgelsen ikke var påvist indirekte ømhed.

Ankestyrelsen vurderede, at den eventuelle diagnose for generne i begge underarme ikke var tilstrækkeligt be-lyst i speciallægeerklæringen. Speciallægeerklæringen var udarbejdet i forbindelse med en anden anmeldt sygdom hos den tilskadekomne. Det var uklart, om underarmen reelt var blevet undersøgt, og derfor var det ikke muligt for Ankestyrelsen at konstatere, om kravene til at stille diagnosen var opfyldte. Ankestyrelsen vurderede, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skulle indhente en ortopædkirurgisk speciallægeerklæring med henblik på en nærmere afklaring af den eventuelle underarmsdiagnose, inden sagen på ny kunne afgøres.

UKLARHED OM DE ARBEJDSMÆSSIGE BELASTNINGER

Det næste eksempel viser, at der kan være tilfælde, hvor den erhvervsmæssige udsættelse ikke i tilstrækkelig grad er beskrevet.

Hjemvisningen sker i disse tilfælde typisk med henblik på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal indhente yderligere oplysninger fra tilskadekomne, tilskadekomnes arbejdsgiver eller på anden vis; fx i form af en speciallægeerklæring fra Arbejdsmedicinsk Klinik, som tager afsæt i den erhvervsmæssige udsættelse.

Oplysningerne om den tilskadekomnes arbejdsopgaver og arbejdshistorik har betydning for, om kravene i fortegnelsen over erhvervssygdomme er opfyldte. Oplysningerne har ligeledes betydning for, om der kan være grundlag for en anerkendelse uden for fortegnelsen over erhvervssygdomme.

TIDSPUNKTET HVOR SYGDOMMEN BLEV KRONISK

Sag nr. 9 Den tilskadekomne havde anmeldt en kronisk lænderygsygdom som en erhvervssygdom. Symptomerne opstod i 2006, og de følgende år var der uprovokerede anfald af lændesmerter et par gange om året. I 2014 oplevede den tilskadekomne en forværring, og den pågældende fik ved en MR-skanning i 2014 konstateret degenerative forandringer og diskusprolaps i lænderyggen. Ankestyrelsen vurderede ligesom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at sygdommen blev kronisk i 2014. I sagen var der udarbejdet en arbejdsmedicinsk speciallægeerklæring, hvor den erhvervsmæssige udsættelse fra 1987 til 2007 var beskrevet.

Ankestyrelsen vurderede, at sagen ikke kunne afgøres på det foreliggende grundlag. Lænderygsygdommen blev først kronisk i 2014, og derfor vurderede Ankestyrelsen, at der manglede oplysninger om den erhvervsmæssige udsættelse i perioden fra 2007 og frem til tidspunktet, hvor sygdommen blev kronisk. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skulle derfor behandle sagen på ny.

HJEMVISNING TIL FORELÆGGELSE FOR ERHVERVSSYG- DOMSUDVALGET

Forelæggelse for erhvervssygdomsudvalget

Det følgende eksempel viser, at der kan være tilfælde, hvor Ankestyrelsen hjemviser spørgsmålet om anerkendelse af en erhvervssygdom, selvom sygdommen ikke kan anerkendes efter fortegnelsen over erhvervssygdomme. Når Ankestyrelsen vurderer, at de arbejdsmæssige belastninger har en sådan karakter, at arbejdet konkret kan være den mest sandsynlige årsag til sygdommen, kan sygdommen anerkendes uden for fortegnelsen efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget.

I sådanne tilfælde vil afgørelsen fra Ankestyrelsen være todelt. Dels er der tale om en stadfæstelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering efter fortegnelsen over erhvervssygdomme, dels en hjemvisning af spørgsmålet om anerkendelse uden for fortegnelsen til forelæggelse.

HJEMVISNING TIL FORELÆGGELSE

Sag nr. 10 Sagen handlede om en politibetjent, der i sit arbejde havde været udsat for en række psykisk belastende episoder. Den tilskadekomne havde symptomer på posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD).

Inden for fortegnelsen

Ankestyrelsen vurderede ligesom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at den tilskadekomne ikke havde været udsat for exceptionelt truende eller katastrofeagtige belastninger i tilstrækkelig tidsmæssig sammenhæng med, at symptomerne på PTSD opstod. Både Ankestyrelsen og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede derfor, at den tilskadekomne ikke opfyldte betingelserne for anerkendelse efter fortegnelsens punkt F.1. om posttraumatisk belastningsreaktion.

Uden for fortegnelsen

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede, at der ikke var grundlag for at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget. Den arbejdsmæssige påvirkning var ikke af en sådan karakter, at Erhvervssygdomsudvalget ville indstille sagen til anerkendelse.

Ankestyrelsen vurderede, at der var en mulighed for anerkendelse uden for fortegnelsen efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, fordi arbejdet ud fra en lægefaglig vurdering havde medført belastninger, som gav en særlig risiko for udvikling af symptomer på PTSD. Sagen blev derfor hjemvist til forelæggelse.

**KORREKT
RESULTAT I LANGT
STØRSTEDELEN AF
SAGERNE**

Stadfæstede afgørelser om erhvervssygdomme

Stadfæstelsesprocenten i sager om erhvervssygdomme i 2018 var 88. Det afspejler en tendens til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser indeholdt en fyldestgørende og korrekt begrundelse, som medførte, at Ankestyrelsen i flere af afgørelserne lagde vægt på de samme oplysninger som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og brugte de samme regler til at afgøre sagen. Dette var aktuelt i det følgende eksempel:

IKKE GRUNDLAG FOR ANERKENDELSE AF EN ERHVERVSSYGDOM

Sag nr. 11 I sagen var der anmeldt en håndledslidelse, og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede, at håndledslidelsen ikke kunne anerkendes efter fortegnelsens punkt C.1. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lagde vægt på, at arbejdet med PC og brug af tastatur og mus, ikke indebar gentagne og kraftfulde bevægelser, som angivet i punkt C.1.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede også, at der ikke var mulighed for anerkendelse udenfor fortegnelsen, hvorfor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke forelagde sagen for Erhvervssygdomsudvalget. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lagde vægt på, at der var gennemført et større lægevidenskabeligt udredningsarbejde gennem Dansk Selskab for arbejds- og Miljømedicin, som viste, at der ikke var medicinsk bevis for, at arbejde med mus og tastatur kunne give sygdomme i håndleddet.

KAPITEL 6

Afgørelser om udmåling af ydelser efter loven

Dette kapitel handler om de sagsområder, der udgjorde den største andel af afgørelser om udmåling af ydelser efter lov om arbejdsskadesikring. Det drejer sig om varigt mén og tab af erhvervsevne.

Først i kapitlet gennemgås de hyppigste årsager til ændringer og hjemvisninger i sager om varigt mén. Herefter gennemgås årsager til ændringer og hjemvisninger i sager om tab af erhvervsevne.

De vejledende eksempler i redegørelsen er baseret på en tilfældig udvælgelse af afgjorte sager¹⁴. Vi har inddraget eksempler fra afgørelser, vi har stadfæstet, for yderligere at nuancere billedet.

VARIGT MÉN

Vurderingen af det varige mén er defineret i arbejdsskadesikringsloven § 18.

§ 18, STK. 1 OG 2, ARBEJDSKADESIKRINGSLOVEN

Har en arbejdsskade påført tilskadekomne varigt mén, har den pågældende ret til godtgørelse. Godtgørelse ydes dog ikke, hvis méngraden fastsættes til mindre end 5 pct.

Stk. 2. Méngraden fastsættes på grundlag af skadens medicinske art og omfang og under hensyn til de ulemper i tilskadekomnes personlige livsførelse, som arbejdsskaden har forvoldt.

FORMODNING OM AT GENERNE SKYLDES ARBEJDSKADEN

Når tilskadekomne har bevist, at pågældende har et varigt mén, er der en formodning for, at alle tilskadekomnes gener skyldes arbejdsskaden. Hvis en del af det samlede varige mén med overvejende sandsynlighed skyldes andet end arbejdsskaden, skal der ske nedsættelse eller bortfald af godtgørelsen for varigt mén. Det vil sige, at der kan ske fradrag i det samlede varige mén. Det følger af arbejdsskadesikringslovens § 12.

¹⁴ Sagerne er valgt ud fra deres endetal i Ankestyrelsens journalsystem, hvilket tildeles tilfældigt i henhold til, hvornår sagerne er journaliseret.

Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring og Ankestyrelsen skal bevise størrelsen af et eventuelt fradrag, og det skal være overvejende sandsynligt, at tilstanden helt eller delvist skyldes andet end arbejdsskaden.

§

§ 12, ARBEJDSSKADESIKRINGSLOVEN

Erstatning og godtgørelse efter §§ 15-18 fastsættes på grundlag af arbejdsskadens følger. Erstatning og godtgørelse kan nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

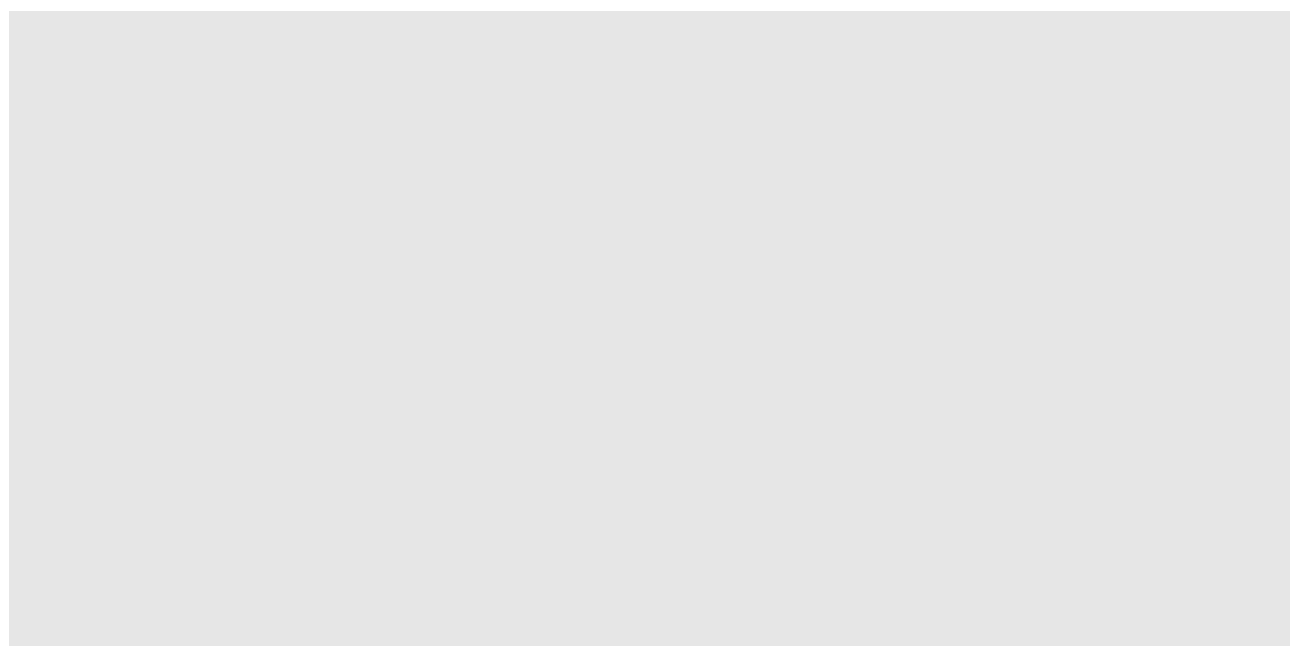
Stk. 2. Et påvist tab af erhvervsevne, et varigt mén eller en persons død anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod, eller andet er fastsat i denne lov

Omgørelsesprocenten for sager om varigt mén

Redegørelsen viser, at Ankestyrelsen omgjorde 37 procent af sagerne om varigt mén (se tabel 4.3). 28 procent af de afgjorte sager blev ændret, og 9 procent blev hjemvist.

Til sammenligning var omgørelsesprocenten for sager om varigt mén i 2017 også på 37 procent. Andelen af ændringer og hjemvisninger var uændret fra 2017 til 2018. *Se tabel 6.1.*

FIGUR 6.1 SAGSUDFALD FOR MÉN I 2017 OG 2018 (PROCENT)

**ANDEN LÆGELIG
VURDERING ER
ÅRSAG TIL FLEST
ÆNDRINGER**

Ændrede afgørelser om varigt mén

Størstedelen af de ændrede afgørelser om varigt mén skyldtes en anden lægelig vurdering. En mindre del af ændringerne skyldtes en anden juridisk vurdering. 84 procent af de ændrede afgørelser om varigt mén i 2018 blev ændret som følge af en anden lægelig vurdering. 15 procent blev ændret som følge af en anden juridisk vurdering. Se *tabel 6.2*.

Fordelingen af disse to ændringsårsager var den samme i 2017.

TABEL 6.1 ÅRSAG TIL ÆNDRINGER FOR SAGER OM VARIGT MÉN 2018

	Ændret	Procent
Utilstrækkeligt grundlag	2	0
Juridisk vurdering	145	15
Lægelig vurdering	822	84
Retlig mangel	3	0
Anden årsag	8	1
Nye oplysninger	3	0
I alt	983	100

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket.

Den samlede procent bliver ikke nødvendigvis 100 grundet reglerne for afrunding.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

I mange af de afgørelser, der blev ændret på baggrund af en anden lægelig vurdering, skyldtes ændringen en anden vurdering af spørgsmålet om et eventuelt fradrag og størrelsen heraf.

Flere af afgørelserne, som blev ændret som følge af en anden juridisk vurdering, skyldtes en anden vurdering af méngraden ved et sammenfald mellem symptomerne i forskellige arbejds-skader.

Anden lægelig vurdering af varigt mén

Ændringer på grund af en anden lægelig vurdering udgør langt størstedelen af årsagerne til ændringer af afgørelser om varigt mén. Nedenfor gennemgås et par eksempler på afgørelser, hvor Ankestyrelsen ændrede det varige mén. Der var tale om meget konkrete vurderinger, som indeholdte både et juridisk og et lægeligt element.

I flere af de omgjorte sager har Ankestyrelsen ud fra en konkret vurdering af tilskadekomnes gener ændret og fastsat méngraden skønsmæssigt, selvom Ankestyrelsen sammenlignede generne med det samme punkt i méntabellen som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. I andre af de omgjorte sager har Ankestyrelsen ud fra en lægefaglig betragtning fundet det mere retvisende at sammenligne med et andet punkt i méntabellen end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Ved større ændringer i méngraden var der typisk tale om, at spørgsmålet om fradrag blev vurderet anderledes.

Anden juridisk vurdering af varigt mén

I nogle sager om varigt mén har Ankestyrelsen vurderet, at der var sammenfald mellem symptomerne i en aktuel arbejdsskade med symptomer, som den tilskadekomne havde fra en tidligere arbejdsskade (principafgørelse U-17-03).

U-17-03

Principafgørelsen fastslår, at man ikke kan få godtgørelse for den samme skade to gange.

SAMMENFALDENDE SYMPTOMER

SAMME SYMPTOMER SOM TIDLIGERE SKADE

Sag nr. 12 Sagen handlede om en tilskadekomne, der havde pådraget sig en skade i lænderyggen. Den tilskadekomne havde allerede efter en tidligere arbejdsskade fået fastsat et varigt mén på 12 procent for lænderyggener.

Ankestyrelsen vurderede, at det samlede varige mén for lænderyggenerne efter den aktuelle arbejdsskade svarede til 12 procent.

Den tilskadekomne var dog ikke berettiget til godtgørelse for varigt mén, fordi vedkommende allerede var kompenseret for et varigt mén på 12 procent for de samme gener fra den tidligere arbejdsskade.

SYMPTOMER FRA TIDLIGERE SKADE IKKE HELT DE SAMME SOM AKTUELLE

Sag nr. 13 Sagen drejede sig om varigt mén for en anerkendt forværring af smerter i halsryg og nakke samt hovedpine. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede det samlede varige mén til 10 procent. Tilskadekomne havde modtaget en godtgørelse på 8 procent for en tidligere arbejdsskade i samme legemsdel, og derfor var ménet som følge af den aktuelle skade mindre end 5 procent. Tilskadekomne havde derfor ikke ret til godtgørelse for varigt mén som følge af arbejdsskaden.

Ankestyrelsen vurderede, at tilskadekomnes varige mén som følge af den aktuelle arbejdsskade svarede til 5 procent. Ankestyrelsen var enig med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i, at det samlede varige mén svarede til 10 procent. Ankestyrelsen vurderede imidlertid, at symptomerne ikke var fuldt ud sammenlignelige med den tidligere tilkendte mén godtgørelse. Af de tidligere tilkendte 8 procent i varigt mén, var kun 5 procent tilkendt for gener fra nakke og hovedpine, som var samme gener som aktuelle arbejdsskade. Ankestyrelsen vurderede, at tilskadekomne alene var kompenseret med 5 procent for tidligere arbejdsskade. Det varige mén som følge af den aktuelle arbejdsskade skulle derfor fastsættes til 5 procent.

I sagen vurderede Ankestyrelsen endvidere, at der ikke var grundlag for at foretage et fradrag i méngraden for den påviste slidgigt i nakken. Der var ikke symptomer fra slidgigten inden arbejdsskaden, og der var alene påvist lette degenerative forandringer. Slidgigten havde derfor ikke et omfang, der sandsynliggjorde, at den ville være blevet symptomgivende inden for kortere tid, hvis arbejdsskaden ikke var sket.

UTILSTRÆKKE- LIGT OPLYS- NINGSGRUNDLAG

Hjemviste afgørelser om varigt mén

I en overvejende del af afgørelserne om varigt mén skyldtes hjemvisningen et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

Tabel 6.3. viser, at 60 procent af sagerne i 2018 blev hjemvist med den begrundelse. 26 procent blev hjemvist på baggrund af en anden lægelig vurdering end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Til sammenligning var hjemvisningsprocenten i 2017 på grund af utilstrækkeligt oplysningsgrundlag på 57 procent, og 28 procent blev hjemvist på grund af en anden lægelig vurdering.

TABEL 6.2 ÅRSAG TIL HJEMVISNINGER FOR SAGER OM VARIGT MÉN 2018

	Hjemvist	Procent
Utilstrækkeligt grundlag	199	60
Juridisk vurdering	15	5
Lægelig vurdering	85	26
Retlig mangel	6	2
Anden årsag	23	7
Nye oplysninger	1	0
I alt	329	100

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket.

Den samlede procent bliver ikke nødvendigvis 100 grundet reglerne for afrunding.

Kilde: Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

I mange af sagerne, som blev hjemvist på baggrund af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag, manglede der lægelige oplysninger om konkurrerende eller forudbestående lidelser.

I flere af sagerne om hjemvisning på baggrund af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag var årsagen, at der var uoverensstemmende oplysninger i sagen, som burde afklares nærmere, eller at tilstanden ikke var tilstrækkelig stationær på tidspunktet for de seneste lægelige oplysninger.

Nedenfor gennemgås eksempler, hvor Ankestyrelsen har hjemvist spørgsmålet om varigt mén på grund af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag. Der gennemgås ligeledes et eksempel på en hjemvisning, som primært skyldes en lægelig vurdering.

Manglende oplysninger om forudbestående eller konkurrerende gener

Det første eksempel viser blandt andet, at en hjemvisning kan være begrundet i et behov for yderligere oplysninger for at belyse forudbestående eller konkurrerende lidelser. Sådanne oplysninger kan have en afgørende betydning for et eventuelt fradrag samt størrelsen heraf. Arbejdsmarkedets Erhvervssik-

FRADRAG

Hvis en del af det samlede varige mén med overvejende sandsynlighed skyldes andet end arbejdsskaden, skal der ske nedsættelse eller bortfald af godtgørelsen for varigt mén. Det følger af arbejdsskadesikringsloven § 12.

BEHOV FOR YDERLIGERE SAGSOPLYSNING

ring og Ankestyrelsen skal bevise størrelsen af et eventuelt fradrag. Betingelsen er, at det skal være overvejende sandsynligt, at tilstanden helt eller delvist skyldes noget andet end arbejdsskaden. Der er derimod ikke pligt til at pege på en anden årsag.

Eksemplet viser også, at der kan være uoverensstemmende oplysninger i sagen, som kræver en nærmere afklaring. Hvis oplysningerne ikke stemmer overens, og det dermed ikke er muligt at afklare, hvilke følger tilskadekomne har, kan et varigt mén ikke fastsættes.

Der vil i sagerne typisk være behov for yderligere lægelige oplysninger, som kræver yderligere undersøgelse af den tilskadekomne. Det kan fx være en ny funktionsattest eller speciallægeerklæring, men det kan også være supplerende oplysninger i form af journal fra egen læge eller anden behandler, som kan afklare en eventuel diskrepans.

UOVERENSSTEMMENDE OPLYSNINGER

Sag nr. 14 Sagen handlede om fastsættelse af varigt mén som følge af en forstuvning af nakken. Der var ikke lægelige oplysninger om kontinuiteten af symptomerne efter arbejdsskadens indtræden. Samtidig var der oplysninger om konkurrerende gener ved de efterfølgende lægehenvendelser, og endelig var der oplysninger om forudbestående gener i nakken. Tilskadekomnes egne oplysninger stemte ikke overens med de foreliggende lægelige oplysninger.

Ankestyrelsen vurderede, at sagen var utilstrækkeligt oplyst, fordi der manglede oplysninger om de medicinske følger efter arbejdsskaden. Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring skulle indhente oplysninger om eventuelle sygemeldinger, medicinforbrug og eventuel kronisk smertebehandling. Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring skulle også indhente journaludskrift fra praktiserende læge, som kunne belyse omfanget af de forudbestående gener. Endelig vurderede Ankestyrelsen, at der var behov for en supplerende speciallægeerklæring for at afklare en eventuel uoverensstemmelse mellem de foreliggende lægeakter og tilskadekomnes egne oplysninger om generne.

Manglende oplysninger om aktuelle gener

Det andet eksempel viser, at hjemvisninger også kan skyldes, at der er behov for yderligere oplysninger om tilskadekomnes aktuelle gener. Disse oplysninger kan have afgørende betydning for fastsættelsen af det samlede varige mén.

KLARHED OVER SYGDOMSFORLØBET

Sag nr. 15 Sagen drejede sig om fastsættelse af varigt mén som følge af hørenedsættelse og tinnitus. I sagen var der forskellige beskrivelser af hændelsen og de efterfølgende symptomers opståen og udvikling. Oplysningerne fremgik af en speciallægeerklæring og af de fremsendte bemærkninger fra tilskadekomne. Der var ikke en journal fra praktiserende læge på sagen.

Ankestyrelsen vurderede, at der manglede lægelige oplysninger om symptomernes opståen og udvikling efter arbejdsskaden. Der var således behov for at indhente journal fra praktiserende læge samt oplysninger fra ørelæge og "helbredspose" fra Forsvaret. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skulle desuden indhente bemærkninger fra tilskadekomne om de forskellige udlægninger af symptomerne, fordi der var uoverensstemmelser i de oplysninger, tilskadekomne selv var kommet med til sagen.

STATIONÆR HELBREDSMÆSSIG TILSTAND

Ikke stationær helbredsmæssig tilstand

Det sidste eksempel viser, at hjemvisninger af afgørelser om mén også kan skyldes, at tilskadekomnes tilstand ikke var stationær.

Der træffes afgørelse om tilskadekomnes varige mén, når der efter eventuel behandling og optræning er grundlag for at skønne over tilskadekomnes fremtidige helbredstilstand. Afgørelsen skal træffes inden et år efter anmeldelsen af arbejdsskaden. Bestemmelsen om, at der skal træffes afgørelse inden for et år kan indebære, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i nogle tilfælde afgør sagen, inden tilskadekomnes tilstand er stationær. I så fald genoptager Arbejdsmarkedets Erhvervssikring normalt straks sagsbehandlingen.

Som hovedregel er det først muligt at vurdere, om der er et varigt mén, når den helbredsmæssige tilstand er stationær (varig). Tilstanden er varig, når man ikke kan forvente en bedring af tilstanden af sig selv eller ved behandling. Det er en konkret vurdering, hvornår dette tidspunkt foreligger.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen kan fastsætte et såkaldt sikkert varigt mén, inden at tilstanden er stationær. Det sker i de tilfælde, hvor det ud fra de foreliggende oplysninger står klart, at tilskadekomne vil have varige følger i et omfang, der berettiger til et varigt mén på 5 procent eller mere. Der vil i disse situationer blive fastsat revision i sagen, og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil behandle spørgsmålet om varigt mén på ny, når tilstanden vurderes at være stationær.

STATIONÆRTIDSPUNKTET

Sag nr. 16 Sagen handlede om varigt mén for en skade i skulderen. Tilskadekomne var blevet opereret i skulderen efter arbejdsskaden. Der forelå lægelige oplysninger om tilskadekomnes tremåneders-kontrol efter operationen, samt en funktionsattest, som var udarbejdet cirka 9 måneder efter operationen.

Ankestyrelsen vurderede, at tilstanden i skulderen ikke var stationær på tidspunktet for udarbejdelsen af funktionsattesten. I det konkrete tilfælde vurderede Ankestyrelsen med udgangspunkt i en lægefaglig udtalelse, at tilstanden tidligst ville være stationær cirka 1 år efter operationen. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skulle derfor indhente en ny erklæring, som kunne belyse tilskadekomnes helbredsmæssige tilstand efter stationærtidspunktet. Ankestyrelsen vurderede også, at det ikke var muligt at fastsætte et sikkert varigt mén. Det skyldtes, at der var stor forskel på tilstanden ved tremåneders-kontrollen og på tidspunktet for funktionsattesten. Sagen blev derfor hjemvist til ny behandling ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Stadfæstede afgørelser om varigt mén

Stadfæstelsesprocenten i afgørelser om varigt mén i 2018 var 62. I flere af disse afgørelser lagde Ankestyrelsen vægt på de samme oplysninger som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og brugte de samme regler til at afgøre sagen.

**KORREKT
BEGRUNDELSE OG
SAMME
VURDERING AF
GENERNE**

Det følgende eksempel viser en sag, hvor den tilskadekomnes gener svarede til et varigt mén på under 5 procent. Ud over resultatet i den påklagede afgørelse, var Ankestyrelsen enig i den begrundelse, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde begrundet afgørelsen med.

KORREKT SKØNSMÆSSIG VURDERING

Sag nr. 17 I sagen vurderede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at den tilskadekomnes ikke havde ret til godtgørelse for varigt mén, fordi albuegener efter arbejdsskaden svarede til et varigt mén på mindre end 5 procent. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring begrundede afgørelsen med, at den tilskadekomnes gener var bedre end méntabellens punkt D.1.4.2, hvorefter albue med daglige belastningsudløste smerter og let nedsat bevægelighed svarer til et varigt mén på 5 procent.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede ud fra oplysninger i en funktionsattest, at den tilskadekomnes smerteniveau svarede til punktet. Da den tilskadekomne ifølge funktionsattesten havde normal bevægelighed, vurderede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at den tilskadekomnes gener var bedre end punktet. Den tilskadekomne havde derfor ikke ret til en godtgørelse for et varigt mén.

Ankestyrelsen var enig i den vurdering, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde foretaget på baggrund af oplysningerne i funktionsattesten, og stadfæstede afgørelsen med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse.

TAB AF ERHVERVSEVNE

ØKONOMISK TAB

Erstatning for tab af erhvervsevne kompenserer tilskadekomne for et økonomisk tab, som en arbejdsskade har medført. Tilkendelse af erstatning sker, når arbejdsskaden har nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde i et omfang, der overstiger 15 procent.

§

§ 17, STK. 1 OG 2, ARBEJDSSKADESIKRINGSLOVEN

Har arbejdsskaden nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, har den pågældende ret til erstatning for tab af erhvervsevne. Der ydes ikke erstatning, hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 pct.

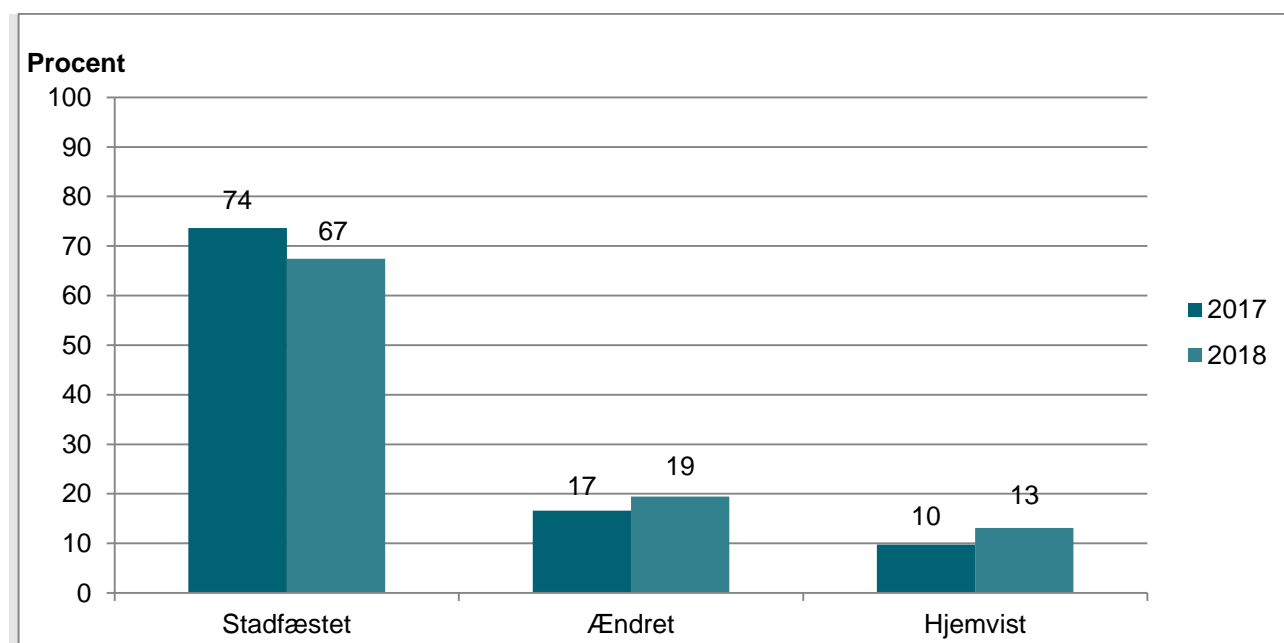
Stk. 2. Ved bedømmelsen af tabet af erhvervsevne tages hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Omgørelsesprocenten for sager om tab af erhvervsevne

Redegørelsen viser, at Ankestyrelsen omgjorde 33 procent af sagerne om tab af erhvervsevne (se tabel 4.3). 19 procent af de afgjorte sager blev ændret, og 13 procent blev hjemvist.

Til sammenligning var omgørelsesprocenten for sager om tab af erhvervsevne i 2017 på 27 procent. 17 procent blev ændret og 10 procent blev hjemvist. I sagerne om tab af erhvervsevne var der en relativ stor stigning i omgørelsesprocenten fra 2017 til 2018, mens andelen af ændrede og hjemviste sager fordelte sig forholdsvis ens i 2017 og 2018. *Se tabel 6.4.*

FIGUR 6.2 SAGSUDFALD FOR ERHVERVSEVNE I 2017 OG 2018 (PROCENT)

ANDEN JURIDISK VURDERING ÅRSAG TIL FLEST ÆNDRINGER

Ændrede afgørelser om tab af erhvervsevne

Størstedelen af de ændrede afgørelser om tab af erhvervsevne skyldtes, at Ankestyrelsen anlagde en anden juridisk vurdering og vægtede skønselementerne anderledes for både det samlede tab af erhvervsevne og et eventuelt fradrag. 85 procent af de ændrede afgørelser om tab af erhvervsevne i 2018 blev ændret som følge af en anden juridisk vurdering, og 10 procent blev ændret på baggrund af en anden lægelig vurdering. Se tabel 6.5.

Til sammenligning skyldes 89 procent af de ændrede afgørelser i 2017 en anden juridisk vurdering, og 8 procent en anden lægelig vurdering.

TABEL 6.3 ÅRSAG TIL ÆNDRINGER FOR SAGER OM TAB AF ERHVERVSEVNE 2018

	Ændret	Procent
Utilstrækkeligt grundlag	3	1
Juridisk vurdering	443	85
Lægelig vurdering	50	10
Retlig mangel	1	0
Anden årsag	21	4
Nye oplysninger	3	1
I alt	521	100

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket. Årsløn indgår ikke i tabellen. Der henvises i stedet til tabel 4.3.

Kilde: Den samlede procent bliver ikke nødvendigvis 100 grundet reglerne for afrunding. Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingsystem.

FRADRAG

Erstatningen for tab af erhvervsevne kan nedsættes eller bortfalde, hvis tabet helt eller delvist med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden. Det følger af arbejdsskadesikringsloven § 12.

I flere tilfælde ændrede Ankestyrelsen afgørelsen om tab af erhvervsevne på baggrund af en ændret beregning af indtjeningsevne eller en ændring af årslønnen. Ankestyrelsen ændrede 79 afgørelser om årsløn, hvor dette spørgsmål blev selvstændigt behandlet (se tabel 4.3.).

I afgørelserne om tab af erhvervsevne indgår der ofte mange skønsmomenter i vurderingen. I vurderingen vil indgå momenter som skadens art og omfang, tilskadekomnes alder, uddannelse og evner og ressourcer i øvrigt.

Anden vægtning af skønselementerne

Nedenstående eksempel viser, at en ændring af afgørelsen kan skyldes, at Ankestyrelsen vægter skønselementerne anderle-

des end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det kan også have betydning for spørgsmålet om fradrag.

Når tilskadekomne har dokumenteret, at der er et erhvervs-evnetab på mindst 15 procent, er der en formodning for, at hele tabet skyldes arbejdsskaden. Der kan foretages et fradrag i det samlede tab, hvis det med overvejende sandsynlighed helt eller delvist skyldes andet end arbejdsskaden. Det er dermed Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen, der har bevisbyrden for, at der kan ske fradrag i den samlede erstatning for tab af erhvervsevne og for størrelsen heraf.

SKØNSELEMENTERNES INDBYRDES VÆGTNING

Sag nr. 18 Sagen drejede sig om skønsmæssig fastsættelse af tab af erhvervsevne. Arbejdsskaden var en skade i lænderyggen. Tilskadekomne var oprindeligt smed. Efter arbejdsskaden havde tilskadekomne været i et afklarende forløb ved kommunen, og var herefter overgået til førtidspension. I sagen var der oplysninger om forudbestående lænderyggener samt konkurrerende gener i form af skuldergener, kognitive gener og føleforstyrrelser i hele venstre side af kroppen.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde fastsat det samlede tab af erhvervsevne til 90 procent, og herefter foretaget et fradrag på 2/3. Tilskadekomne fik derfor tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne på 30 procent som følge af arbejdsskaden.

Ankestyrelsen vurderede, at det samlede tab af erhvervsevne skønsmæssigt skulle fastsættes til 80 procent. De skønselementer, som indgik i afgørelsen, var;

- arbejdsskadens art og omfang,
- de samlede skånehensyn som følge af både arbejdsskaden og de konkurrerende gener,
- resultatet af afklarende praktikforløb, og
- tilskadekomnes evner og ressourcer i øvrigt.

Fortsættes på næste side

BEREGNING

Ankestyrelsen foretog en anderledes afvejning mellem de konkrete momenter i skønnet, og det førte til en anden vurdering af det samlede tab. Ankestyrelsen vurderede desuden, at der var grundlag for at foretage et fradrag på halvdelen på grund af de konkurrerende gener. Tilskadekomne havde derfor ret til erstatning for tab af erhvervsevne på 40 procent som følge af arbejdsskaden.

Anden beregning af indtjening

Det næste eksempel viser, at Ankestyrelsen i nogle tilfælde ændrer en afgørelse om tab af erhvervsevne på baggrund af en anden beregning af indtjeningen end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

BEREGNINGEN AF ERSTATNINGEN

Sag nr. 19 I sagen var tilskadekomne kommet tilbage i ordinært arbejde efter arbejdsskaden, men til en lavere løn. Tabet skyldtes arbejdsskaden. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde beregnet lønnedgangen til 40 procent ud fra tilskadekomnes skatteoplysninger.

Ankestyrelsen vurderede, at tilskadekomnes tab af erhvervsevne skulle fastsættes til 35 procent. Under sagens behandling indhentede Ankestyrelsen lønsedler fra tilskadekomnes aktuelle arbejde. Lønsedlerne viste, at tilskadekomne modtog feriegodtgørelse på 12 procent, hvilket ikke fremgik af skatteoplysningerne. Den nye beregning førte derfor til en højere indtjening efter skaden. Resultatet blev en mindre nedsættelse af erstatningen.

ÅRSLØN

Årslønnen er grundlaget for beregningen af erstatningen. Den er udtryk for tilskadekomnes indtjeningsevne i året før arbejdsskaden. Det følger af arbejdsskadesikringsloven § 24.

Ændring af årsløn

En ændring kan også skyldes, at Ankestyrelsen finder grundlag for en anden vurdering af årslønnen. Hvis årslønnen ændres, kan det i nogle tilfælde påvirke størrelsen af erhvervsevnetabet.

ÆNDRING AF ÅRSLØNNEN

Sag nr. 20 I sagen havde den tilskadekomne i årene inden arbejdsskaden haft tilbagevendende perioder med arbejdsløshed. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsatte årslønnen skønsmæssigt til 400.000 kr. ud fra et gennemsnit af indtjeningen i årene 2011-2015. Tabet af erhvervsevne var fastsat til 35 procent.

Ankestyrelsen vurderede, at tilskadekomnes indtjening i årene 2013-2015 gav et mere retvisende billede af indtjeningsevnen forud for skaden. Hertil skulle lægges en skønnet værdi af tilskadekomnes indtjeningsevne i perioderne med arbejdsløshed. Ankestyrelsen nedsatte på denne baggrund årslønnen til 380.000 kr. Ankestyrelsen var enig med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af indtjeningsevnen efter arbejdsskaden, men fordi årslønnen blev sat ned, blev erstatningen beregnet til 30 procent, hvorfor erstatningen blev nedsat.

Hjemviste sager om tab af erhvervsevne

Størstedelen af de hjemviste sager om tab af erhvervsevne skyldtes et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

Tabel 6.6 viser, at 63 procent af alle hjemviste sager om tab af erhvervsevne var begrundet i et utilstrækkeligt grundlag. Til sammenligning var hjemvisningsprocenten i 2017 på grund af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag på 52 procent.

TABEL 6.4 ÅRSAG TIL HJEMVISNINGER FOR SAGER OM TAB AF ERHVERVSEVNE 2018

	Hjemvist	Procent
Utilstrækkeligt grundlag	221	63
Juridisk vurdering	45	13
Lægelig vurdering	18	5
Retlig mangel	14	4
Anden årsag	47	13
Nye oplysninger	6	2
I alt	351	100

Note: Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlede sager. Sager der er afvist (typisk, fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk, fordi klagen trækkes sagen tilbage), ophævelser, ulovbestemte genoptagelser, sager fra Færøerne og Grønland, og sager hvor klagen er modtaget i Ankestyrelsen før 1. juli 2016, er fratrukket.

Årsløn indgår ikke i tabellen. Der henvises i stedet til tabel 4.3.

Kilde: Den samlede procent bliver ikke nødvendigvis 100 grundet reglerne for afrunding. Registreringer i Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem.

**EVENEN TIL AT
SKAFFE SIG
INDTÆGT VED
ARBEJDE**

I flere af sagerne, som blev hjemvist på baggrund af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag manglede der oplysninger om indtjeningsvnen før og efter arbejdsskaden. I andre sager manglede der lægelige oplysninger om konkurrerende eller forudbestående lidelser. Ankestyrelsen hjemviste 18 sager om årsløn, hvor dette spørgsmål blev selvstændigt behandlet (se tabel 4.3.).

Manglende oplysninger om indtjeningsvnen

Det første eksempel viser, at hjemvisningen kan skyldes, at der både mangler oplysninger om indtjeningsvnen inden og efter arbejdsskaden.

Ud over indkomstoplysninger fra SKAT, lønsedler el. lign., kan oplysninger fra arbejdsgiver, kommunen eller lægejournal bidrage til vurderingen af den tilskadekomnes indtjeningsvne.

ÅRSAGEN TIL ARBEJDSOPHØRET

Sag nr. 21 I sagen arbejdede tilskadekomne som tømrer på skadestidspunktet, men havde været i forskellige andre jobs i årene inden. Det var sparsomt belyst. Efter arbejdsskaden var den pågældende sygemeldt i cirka et halvt år. Herefter påbegyndte tilskadekomne et nyt ansættelsesforhold uden lønnedgang. Den nye ansættelse ophørte efter blot 5 måneder. Tilskadekomne blev efterfølgende ansat på en anden arbejdsplads i en fuldtidsstilling, hvor der var en lønnedgang.

Ankestyrelsen vurderede, at der manglede oplysninger om, hvad den tilskadekomne lavede før arbejdsskaden og til hvilken løn. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skulle desuden indhente oplysninger om, hvorfor den tilskadekomne stoppede efter den 5 måneders ansættelse, og hvordan den aktuelle erhvervmæssige situation var.

Hjemvisning af årsløn

Det næste eksempel viser, at en hjemvisning af årslønnen kan bero på, at Ankestyrelsen vurderer, at årslønnen skal fastsættes efter andre principper end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Hvis årslønnen skal vurderes på ny, kan der være behov for yderligere oplysninger om fx årsagen til arbejdsophør, arbejdsskifte eller ændrede arbejdsvilkår.

FUNKTIONS- BEGRÆNSNINGER

HOVEDREGEL ELLER UNDTAGELSE

Sag nr. 22 Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde fastsat årslønnen ud fra en samlet løn et år før arbejdsskaden (1. februar 2014 til 31. januar 2015).

Ankestyrelsen vurderede, at årslønnen skulle fastsættes skønsmæssigt, fordi tilskadekomne havde været ansat hos to forskellige arbejdsgivere i året forud for arbejdsskaden. Tilskadekomne havde ikke været ansat under samme ansættelses- og lønvilkår.

Manglende lægelige oplysninger

Det følgende eksempel viser, at manglende lægelige oplysninger også kan begrunde en hjemvisning i en sag om tab af erhvervsevne. De lægelige oplysninger kan belyse omfanget af den tilskadekomnes funktionsbegrænsninger. Det kan både være funktionsbegrænsninger, som skyldes arbejdsskaden eller andre forhold.

MANGLENDE HELBREDSMÆSSIGE OPLYSNINGER

Sag nr. 23 Sagen handlede om tab af erhvervsevne som følge af en skade i venstre knæ. Ud over arbejdsskaden havde tilskadekomne psykiske gener med angst og belastningsreaktion. Efter arbejdsskaden fik tilskadekomne tilkendt fleksjob. Tabet skulle derfor fastsættes ud fra forskellen mellem løn og kommunalt tilskud i fleksjobbet, og hvad tilskadekomne kunne tjene uden arbejdsskaden.¹⁵

Ankestyrelsen vurderede, at det ikke var muligt at afgøre, om der var grundlag for at foretage et fradrag i erstatningen. Der manglede lægelige oplysninger, som kunne belyse omfanget af den tilskadekomnes psykiske gener, fx en speciallægeerklæring. Uden disse oplysninger kunne Ankestyrelsen ikke vurdere, om de konkurrerende gener var erhvervshindrende.

Mens en sag om tab af erhvervsevne er under behandling i Ankestyrelsen, sker det af og til, at en part kommer med nye oplysninger om fx ændringer i den aktuelle erhvervmæssige si-

¹⁵ Arbejdsskadesikringsloven § 17a.

NYE OPLYSNINGER

51-17

Principafgørelsen fastslår, hvornår der er grundlag for at træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne.

tuation. Nye oplysninger kan også være en årsag til ændring, hvis oplysningerne kan inddrages i sagens behandling, uden at sagen ændrer væsentlig karakter.

Stadfæstede afgørelser om tab af erhvervsevne

Stadfæstelsesprocenten i afgørelser om tab af erhvervsevne i 2018 var 67. I flere af disse afgørelser har Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelser for resultatet været så fyldestgørende, at Ankestyrelsen har stadfæstet afgørelserne med den samme begrundelse. Det følgende eksempel viser en afgørelse, hvor dette var aktuelt.

Det følgende eksempel viser en sag, hvor det aktuelle erhvervsevnetab var på 25 procent. Ankestyrelsen var enig i resultatet i den påklagede afgørelse og var også enig i den begrundelse, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde givet. At tabet er aktuelt betyder, at der er tale om en midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne (principafgørelse 51-17).

KORREKT SKØNSMÆSSIG VURDERING

Sag nr. 24 I sagen vurderede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at det aktuelle erhvervsevnetab var på 25 procent. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring begrundede afgørelsen i, at den tilskadekomne på grund af følgerne efter arbejdsskaden ikke kunne vende tilbage til sit arbejde som tømmer i samme omfang som før arbejdsskaden. Den tilskadekomne var aktuelt i gang med en revalidering til bygningskonstruktør, og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lagde vægt på, at den tilskadekomne med sine funktionsbegrænsninger burde kunne arbejde inden for det ufaglærte område på fuld tid. Der var tale om en midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne under den igangværende revalidering løbende fra den dato, hvor den tilskadekomne blev bevilget revalidering. Ankestyrelsen var enig i vurderingen og lagde vægt på de samme oplysninger.

I den påklagede afgørelse vurderede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at den tilskadekomnes forudbestående gener ikke medførte, at der var grundlag for at foretage et fradrag.

Fortsættes på næste side

Arbejdsmarkedets Erhvervs sikrings begrundelse herfor var, at den tilskadekomne forud for arbejdsskaden havde arbejdet på fuld tid på trods af generne, at den tilskadekomne i en længere periode forud for arbejdsskaden havde været smertefri, og at det ikke var overvejende sandsynligt, at disse forudbestående gener ville have påvirket den tilskadekomnes funktionsevne inden for den nærmeste fremtid.

Ankestyrelsen var med henvisning til de samme oplysninger enig i, at der ikke var grundlag for at foretage et fradrag, og stadfæstede afgørelsen med Arbejdsmarkedets Erhvervs sikrings begrundelse.

BILAG 1

Principafgørelser for 2018 på arbejdsskadeområdet

Ankestyrelsen har i 2018 afgjort seks principafgørelser i klagesager fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Disse er anført nedenfor med link til retsinformation.

Principafgørelse 7-18 om arbejdets forhold – lynnedslag

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=19986>

3

Principafgørelse 10-18 om personkreds – redning af menneskeliv

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=20049>

8

Principafgørelse 29-18 om erhvervsevnetab for selvstændig erhvervsdrivende – tilskud

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=20200>

6

Principafgørelse 45-18 om personkreds – lovvalg – EU-grundforordningen

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=20272>

3

Principafgørelse 47-18 om ulykke – bevisbedømmelse - dokumentation

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=20303>

3

Principafgørelse 64-18 om sikringspligtig arbejdsgiver – praktikforløb - nyttekriteriet

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=20633>

0